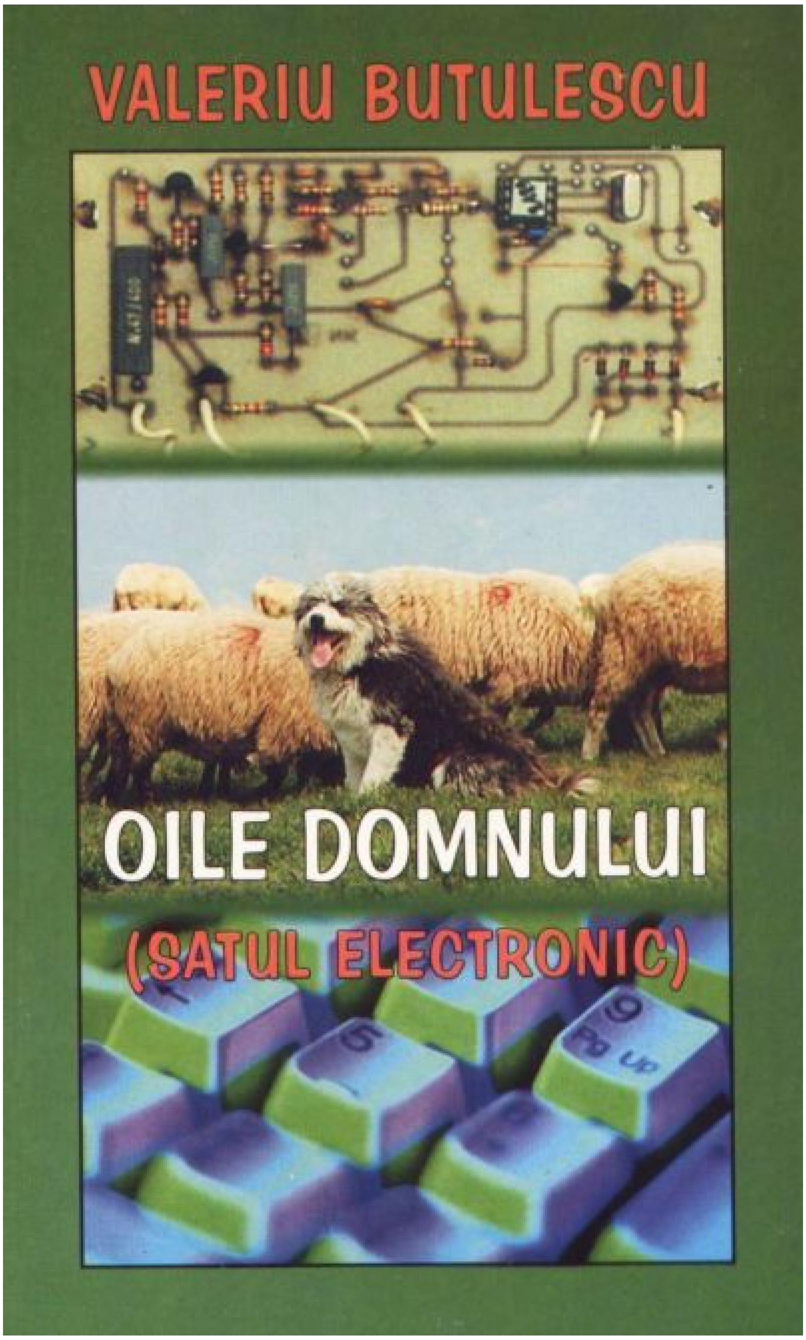
Biblioteca Citatepedia
spațiu virtual găzduit de www.citatepedia.ro

Încredințez această piesă de teatru în format electronic Bibliotecii Citatepedia. Reproducerea sau tipărirea de replici sau fragmente este liberă, cu condiția precizării sursei şi autorului.

Tipărirea integrală sau punerea în scenă a acestor piese se pot face numai cu acordul scris al autorului. Acord care se poate obține mai uşor decât vă imaginați.

Valeriu Butulescu

VALERIU BUTULESCU

OILE DOMNULUI
(SATUL ELECTRONIC)

Personaje

Baciul – şef de stână, 50 ani
Safta – soția sa
Romică – tânăr cioban, fiul celor doi
Gârjoabă – fermier, vârstă medie
Maria – soția sa
Ramona – tânără băciță, fiica lor
Marghioala – vrăjitoare, vârstă înaintată
Regizorul
Sufleorul
Samson – argat, 40 ani
Meşterul – zidar, pensionar

Vocea lui Spirache, patru Spectatori cu inițiativă, trei Ciobani Căluşari.

Acțiunea se petrece undeva la stână, într-un viitor foarte apropiat

SCENA 1

Interior clasic de stână ciobănească. O masă țărănească rotundă, joasă, cu mai multe scaune. Vase ceramice populare (ulcioare, străchini), o putină de varză, două berbenițe pentru brânză, găleți de muls, o căldare de aramă. Încăperea este dominată de o uriaşă bibliotecă, ticsită cu cărți. Pe pereți atârnă hamuri de cai, unelte agricole, velințe, într-o dezordine bine studiată, decentă. Lateral dreapta, o scară de lemn, înaltă, se ridică vertical şi se pierde dincolo de orizontul cortinei. Focul mocneşte în vatră, sub un ceaun de tuci negru. Alături, Safta, cu furca-n brâu, toarce agale, trăgând încet dintr-un caier de lână țigaie. În stânga, Baciul meştereşte ceva pe lângă un telescop artizanal, îndreptat spre cer. În dreapta, la măsuță, tânărul Romică lucrează intens pe un calculator destul de modern. Toate personajele poartă costume populare. Safta are părul strâns într-o basma colorată, iar cei doi ciobani au pe cap clopuri mocăneşti. În picioare, obligatoriu, toată lumea poartă opinci.

SAFTA *(toarce şi cântă)*: **Frunză verde de răchită / Trece luna pe orbită / Frunză verde flori de pară / Pe orbita-i circulară!** *(O octavă mai sus.)* **Of, of, of, of!**
BACIUL *(reglează telescopul, ştergându-i obiectivul cu o batistă înflorată, scoasă de la chimir)*: **Fă, muiere! Ți-am mai spus… Orbita nu-i circulară. Îi eliptică!** *(Îşi prinde batista înapoi la chimir.)* **Are două semiaxe. Aproape egale, dar totuşi, diferite… Care vasăzică, nu-i cerc. Îi elipsă… Priceput-ai, au ba?**
ROMICĂ *(absorbit de calculator)*: **Îi elipsă, mămucă! Pe cuvântul meu! Planul orbitei lunare e înclinat…**
SAFTA *(indignată)*: **Ştiu, mă, mucosule! E înclinat cu cinci grade şi nouă minute față de planul eclipticii! Tot satu' ştie…** *(Toarce, învârtind fusul, cu vizibilă nervozitate.)*
BACIUL *(conciliant)*: **Amu, nu trebuie să te superi. Stiința-i ştiință…**
SAFTA *(dezamăgită)*: **Cântam şi eu, aşa, să mai treacă vremea. Ăsta-i folclor, nu astronomie…**
ROMICĂ *(trage cu ochiul spre vatră)*: **Mămăliga-i fiartă?**
SAFTA *(privind spre ceaun)*: **Fierbe de zor! O mai mestec nițel…** *(Se ridică, pune furca pe scaun, ia un mestecău de lemn cu care mestecă în ceaun.)* **Aoleu, nu ajunge mălaiul!…** *(Către Baci, râzând.)* **Bărbate, cu telescopul tău miraculos, nu zăreşti pe undeva oleacă de făină?**
BACIUL *(calm, absorbit de telescop)*: **E făină, câtă vrei, la prăvălia lu' alde Beşleagă… Se vede şi cu ochiul liber…**
ROMICĂ *(sare speriat.)*: **De la alde Beşleagă? Ferească Dumnezeu! Făina lui e radioactivă. Mi-a spus mie lelea Mărioara. Alde Beşleagă are mălai de contrabandă, adus de unii tocmai de pe Marte…**
BACIUL *(privind prin telescop)*: **De pe Marte, zici? S-ar putea să ai dreptate. Parcă am văzut într-o noapte o navă cosmică, fără număr, venind dinspre Marte, pâş – pâş, cu farurile stinse…**
ROMICĂ *(foarte agitat)*: **Marte, tăicuță! Să mă trăsnească! Făină de pe Marte… Scrie şi pe saci. Mai bine luăm făină pământeană, de la alde Gârjoabă…**

SAFTA *(râzând):* **Gârjoabă, ai? Mare hoț eşti, Romică dragă! Crezi că nu ştim că eşti amorezat de fata lui? De băcița Ramona!…**
BACIUL *(profund indignat):* **Fata lui Gârjoabă? Să n-aud! Acesta ne e duşman de moarte…**
ROMICĂ *(se ridică de la calculator, încurcat)*: **Băcița Ramona? E fată frumoasă şi deşteaptă, tăicuță. Cântă la pian, ştie să mâne-n strungă, vorbeşte englezeşte…**
SAFTA *(hotărâtă)*: **Nu-mi trebuie mie pianul lui Gârjoabă! Ce, parcă tu n-ai fost la şcoala de muzică?**
ROMICĂ *(uşor ironic):* **Ba da, mămucă! Am absolvit clasa de cântăreți din solz de peşte…**
BACIUL *(grav, povățuitor):* **Niciodată să nu râzi de tradiția neamului tău. Muzica la solz de peşte este cea mai accesibilă. Dacă vrei să cânți, îți iei undița şi te duci. E balta plină de instrumente…**
SAFTA *(cu patos)*: **Pentru ca nemții să poată meşteri clavecine şi piane, noi îi țineam pe turci, cu sabia, la Dunăre. Iar în Dunăre înotau mii de peşti…**
BACIUL *(serios)*: **Aceasta e tradiția. Ai văzut tu piane înotând prin Dunăre?**
SAFTA *(nemulțumită):* **Şi acum vrei să ne-aduci în casă fata duşmanului?… Crezi că de aia te-am crescut şi te-am făcut tobă de informatică?**
ROMICĂ *(în defensivă)*: **Ramona-i fată bună, mămucă! Şi are zestre, nu glumă. Şi-a cumpărat farfurie zburătoare…**
BACIUL *(interesat)*: **Supersonică?**
ROMICĂ: Se-nțelege…
SAFTA *(cu urme de invidie)*: **Ei, lasă, băiete, că ne cumpărăm şi noi farfurie supersonică! Aşteaptă numai să fete oile…**
BACIUL *(lasă telescopul):* **Oile? Că bine zici!… Oile! Ia vezi, mă' Romică, pe unde-i turma noastră…**
ROMICĂ *(se întoarce la calculator)*: **Oile? Stați numai să accesez programul de ciobănie…** *(Manevrează calculatorul.)* **Oile… Uite aici! Turma e pe câmpul vectorial principal, parcela cinci, tăicuță. Înaintează păscând spre Occident… Câinii sunt pe-aproape…**
BACIUL *(reglează obiectivul telescopului):* **E bine dacă merg spre Occident. Acolo-i iarbă grasă…**
SAFTA: Şi măgarii?
ROMICĂ *(aruncă o privire spre monitor):* **Ca de obicei, măgarii sunt în frunte. Au funcții de conducere… Iar câinii…**
BACIUL *(se alarmează brusc):* **Parcela cinci, ai spus? Vezi că e pe-aproape trifoiul lui Gârjoabă! Nu vreau necazuri… Monitorizează cu atenție măgarii… Ei conduc turma. Direcționează măgarii spre nord vest… Dă-i dracului de câini!…** *(Pauză.)* **Ce face oaia mea cea bucălaie?**
ROMICĂ: Se ține de turmă, dar nu paşte. Zbiară…
SAFTA *(făcându-şi cruce):* **Semn rău…**
BACIUL *(îngrijorat):* **Ce zbiară?**
ROMICĂ *(încurcat):* **Greu de descifrat, tăicuță… Mi-ar trebui alt soft. Face: beeeee! Mesaj abstract… Pur şi simplu zbiară…**
BACIUL *(profund):* **Semn rău… Înseamnă că unul încearcă să ne prade. Ne fură oile. Sigur e banditul de Gârjoabă. Oaia bucălaie nu se-nşeală. Fără temei nu zbiară. Sau are gălbează, sau are o premoniție…**
SAFTA: Dacă zbiară oaia bucălaie, sigur, urmează să cadă un corp ceresc… Poate o stea.

ROMICĂ *(intrigat):* **Cum să cadă o stea? Stelele sunt uriaşe! Relativ fixe. Situate la ani lumină distanță. Poate vreun pârlit de meteorit, rătăcit prin Galactică…**
BACIUL *(clătinând din cap):* **Da de unde! Cred că e bai, nu glumă… Din calcule rezultă că va să cadă chiar Luna, băiete!**
SAFTA *(se uită speriată în sus):* **Olelei! Luna! Luna de pe cer!**
ROMICĂ *(nedumerit):* **Nu pricep! Ce-are oaia noastră cu spațiul cosmic?**
SAFTA: E năzdrăvană…
BACIUL *(cu dezamăgire):* **Bag seama că degeaba te-am ținut la facultate…**
ROMICĂ: Păi…
BACIUL *(scoate din bibliotecă un tratat gros de astronomie):* **Să cugetăm nițel! Simplu, țărăneşte. Perioada de rotație siderală a Lunii creşte încet, dar sigur… Ştii ce-nseamnă asta? Scade viteza ei de rotație… He,he! Aici e buba! Deci, scade forța centrifugă…**
SAFTA *(cu voce sigură):* **Iar atracția gravitațională devine dominantă. Aşa-i! Am stat de vorbă şi cu baba Marghioala. Luna intră în capcana Pământului. Ce mai… Cade peste noi!** *(Se închină.)* **Doamne, tare se vor mai speria oile! Măcar de-ar pica în bătătura lu' alde Gârjoabă…**
ROMICĂ *(trist):* **Parcă mai contează unde cade. Va fi prăpăd general… Sfârşitul lumii!** *(Îi dau lacrimile.)* **Sfinte Hristoase! S-ar părea că voi muri neînsurat…**
SAFTA *(cu asprime):* **Mai bine să mori holtei, decât cununat cu fata duşmanului…** *(Către Baci.)* **Mă, bărbate, tu vorbeşti serios? Ce-i cu Luna? Cade au ba?**
BACIUL *(se uită atent prin telescop):* **Apoi, de căzut, sigur cade. Da' nu se ştie când. Acuma-i sus de tot. Se apropie de apogeu. Deocamdată urcă…**
ROMICĂ *(răsuflă uşurat):* **Păi cum să cadă, bre, dacă urcă?**
BACIUL *(ştergându-şi ochelarii):* **Urcă să-şi ia avânt, măi copile, adică să aibă de unde să cadă mai tare… Adună energie potențială, care apoi se preface în cinetică. După care poate lovi năprasnic Pământul. Îl va face țăndări, chiar dacă e de cincizeci de ori mai mică. Ce, te poți pune cu mecanica cerească?** *(Pauză.)* **Dacă nu cumva oaia mea cea bucălaie…**
SAFTA *(către Baci):* **Dacă ştii, spune-mi clar la ce oră cade Luna! Mai am timp să termin mămăliga?**
BACIUL *(privind atent prin telescop):* **Nu ştiu exact. Eu sunt om de ştiință, nu profet.** *(Arată cu degetul.)* **Dar de căzut, sigur cade…**
SAFTA *(neîncrezătoare):* **Pricep! Astea sunt fantasmagorii, adică prognoze…** *(Către Romică):* **Romică, dă fuga la alde Beşleagă, după făină!**
ROMICĂ *(indignat):* **Mălai contaminat radioactiv? Îndură-te, măicuță!**
BACIUL *(calm):* **Lasă că-i bun! Uraniul e nimic față de ura lui Gârjoabă. Am mai mâncat noi mălai radioactiv şi în timpul războiului. Este energizant… Ce mai contează… Sfârşitul lumii e pe-aproape… Mălaiul e mălai.**
SAFTA *(veselă):* **Îl mai cern eu prin sita cea deasă…**
ROMICĂ *(resemnat):* **Cum vrei mata, tăicuță!** *(Opreşte calculatorul, îşi ia traista, ciomagul.)* **Să nu vă faceți griji, în privința oilor! Am cuplat ciobanul automat. Le păzeşte, ba le mai şi cântă din frunză…** *(Începe să cânte.)* **Foaie verde de susai / Am plecat după mălai / La Beşleagă, peste plai / Ila –ila --ilai – lai!** *(Iese fluierând.)*
SAFTA: Băiat bun, Romică al nostru. Trebuie însurat! Da nu cu oricine. Să n-aud de băcița Ramona!
BACIUL: Exclus! E frumoasă, ce-i drept… Am văzut-o la horă. Dar e de neam rău.

SAFTA: Oi puține, omenie, nici atâta…
BACIUL *(scoate fluierul de la chimir şi se pregăteşte să cânte):* **Familiile noastre se duşmănesc de o sută de ani. Atunci o vacă de-a străbunicului a intrat în porumbul lor. În loc să vină la noi, să ne-nțelegem, au dus-o la oborul de gloabă…**
SAFTA *(curioasă):* **Şi ai voştri?**
BACIUL *(narativ, învârtind fluierul):* **Ai noştri au plătit gloaba…Ce puteau să facă, bieții de ei? Şi-au recuperat astfel vaca, după care, în replică, le-au otrăvit ălora câinii, cu şoricioaică şi sticlă pisată.** *(Emoționat.)* **Şi uite-aşa a-nceput vendeta. Atâtea generații de sacrificiu…**
SAFTA *(serioasă):* **A curs mult sânge?**
BACIUL *(pune fluierul înapoi la chimir):* **Sânge n-a prea curs… Puțin. Pe la nunți, şi numai din nas! Dar au fost multe îmbrânceli, blesteme şi multă ocară.** *(Trist.)* **Anul trecut, alde Gârjoabă a prins vierul nostru la scroafele lui. Închipuie-ți că l-a castrat, porcul dracului!**
SAFTA *(absentă):* **Pe cine a castrat?**
BACIUL: Cum pe cine? Pe vier! Ce, nu mai ții minte? Măcar să ne fi trimis fuduliile… Ăsta-i om? Cu ăsta să mă fac eu cuscru? Niciodată… *(Scoate fluierul de la chimir şi sloboade un început de doină de jale.)*
SAFTA *(potrivindu-şi la brâu furca de tors):* **N-ați încercat cumva să vă împăcați? Duşmănia nu-i bună…**
BACIUL *(jucându-se cu fluierul):* **Ba am încercat. Într-un an, de Paşti am ciocnit chiar ouă roşii cu alde Gârjoabă, în curtea bisericii. Pe-atunci dorea să se pocăiască. Mi-a cerut Biblia împrumut…**
SAFTA *(torcând):* **Şi i-ai dat-o?**
BACIUL: I-am dat-o! Credeam că se va face om. S-a pocăit cu Biblia mea în mână. După care n-a mai vrut să mi-o dea înapoi…
SAFTA *(speriată):* **Ne-a furat Cartea Sfântă. Din prea mare iubire față de Dumnezeu…**
BACIUL: Aşa am crezut şi eu. Că s-a pocăit şi nu mai poate trăi fără Biblie…
SAFTA: Şi?
BACIUL: Nu e aşa. Spune prin sat că mi-a dat-o înapoi… Dar nu-i adevărat! Am răvăşit toată biblioteca! Biblia nu-i! Minte! Degeaba s-a pocăit…
SAFTA *(veselă):* **Şi-a luat blugi şi spune că amu nu mai e cioban. Cică e fermier!**
BACIUL *(hotărât):* **Ia mai dă-l dracului cu blugii lui… Eu îmi văd de stelele mele…**
SAFTA *(serioasă):* **Treaba nu poate să rămână aşa. Băiatul e amorezat foc. Dacă nu-l ajutăm, cine ştie ce prostie mai face.** *(Brusc se ridică şi pune furca jos.)* **Ei, lasă că rezolv eu! Mă duc s-o chem pe vrăjitoarea Marghioala să-i descânte. Are har divin. Sigur îl va desface de fata aia…**
BACIUL *(se uită la ceas):* **Să nu stai mult… Avem fânul polog. La ora cinci şi douăzeci e programată o aversă de ploaie, însoțită de descărcări electrice.** *(Safta iese. Baciul continuă să cânte doina de jale, după care pune fluierul pe masă şi răsfoieşte un tratat gros de astronomie.)* **Luna îndreaptă mereu spre Pământ aceeaşi față… Mda!… Pentru că perioada de revoluție este egală cu cea de rotație** *(Se ridică şi se plimbă tacticos, cuprins de o concentrare maximă.)* **Dar oare sunt absolut egale? La asta nici Kepler nu s-a gândit… Nu pot fi perfect egale, pentru că nu există coincidențe cosmice. Ceea ce înseamnă că acum un milion de ani fața invizibilă a Lunii era vizibilă… Ca să vezi, drăcia dracului! Asta este**

deja o descoperire. *(Scrie ceva în caiet.)* **Trebuie să le-o comunic la mocofanii ăia de la Academie.** *(Priveşte prin telescop.)* **E clar! Luna pierde din viteză…Voi cronometra iar… Luăm ca punct de referință Proxima Centaurului, care este o stea fixă.** *(Se uită prin telescop, se uită la cronometru; scrie ceva în caiet.)* **Luna pierde viteză, deci, pierde înălțime… Prin urmare, cade…***(Către sală):* **De aia zbiară oaia mea cea bucălaie…**

SCENA 2

Baciul e tot lângă telescop. Scrutează cerul, făcând din când în când însemnări în caiet. Din dreapta intră Meşterul fluierând, cu un ferăstrău în mână şi o legătură de şindrile în spate.

MEŞTERUL: Pace ție, păstor de stele…
BACIUL: Bună să-ți fie inima, Meştere! *(Se ridică şi îi strânge mâna Meşterului.)* **Văd că n-ai odihnă. Ca-n fiecare zi, la datorie…**
MEŞTERUL *(se apropie agale de scară):* **No! Serviciul e serviciu. Turnul trebuie isprăvit…**
BACIUL *(curios):* **Cât de sus ai ajuns?**
MEŞTERUL *(arată cu mâna înspre cer):* **Sus de tot! Încă două nivele şi ating cerul…**
BACIUL: Când va fi gata?
MEŞTERUL: Greu de spus. Ho, ho! Trebuia terminat de Unu Mai. În ultimul timp, treaba merge anevoie. *(Încet.)* **Noaptea vin îngerii şi-mi fură din materiale…**
BACIUL *(mirat):* **Îngerii fură?…**
MEŞTERUL *(discret):* **E doar o bănuială, Doamne iartă-mă! Nu i-am văzut cu ochii mei. Da' spune dumneata? Cine altcineva ar putea fura în cer? Cine?…** *(Încearcă scara, scuturând-o puternic cu brațele sale vânjoase.)*
BACIUL: Lucrezi singur?
MEŞTERUL *(pregătindu-se să urce):* **Am avut nişte calfe dar s-au risipit. Unii au fugit peste graniță, pe ceilalți i-au luat în armată. Munca-i grea printre nori…**
BACIUL: Nu bei o ulcică de vinars?
MEŞTERUL *(cu voce blândă):* **Mulțămesc dumitale! Da-i prea devreme. Şi-apoi, acolo sus, e nevoie de minte limpede. Construcția e foarte înaltă. Se clatină la fiecare adiere de vânt. Trebuie mare atenție, până ating cerul. Am nevoie de cer, ca punct de sprijin. După aceea, treaba se simplifică…**
BACIUL: Turnul trebuie finisat…
MEŞTERUL: Asta nu mai e treaba mea. Probabil se va face prin alte generații. Desigur, lucrarea trebuie finisată. E poarta lumii spre veşnicie. Condiția nemuririi noastre este înălțarea la cer… O promovare. Cât mai departe de pământul din care suntem plămădiți…
BACIUL: Clar! Omul poate urca treptele autodepăşirii, folosindu-şi propriile picioare. Dacă vrei nemurire, urcă frate! Nu aştepta să te tragă arhanghelii cu frânghii şi scripeți… Bine gândit…
MEŞTERUL *(profetic):* **Turnul acesta este salvarea Omenirii… Un contact material permanent, ombilical, între Pământ şi Marele Creator.** *(Urcă primele trepte, după care se întoarce.)* **Am uitat să te-ntreb. Ce spun stelele?**
BACIUL: Vizibilitatea e slabă. Se-adună nori de ploaie. Luna a intrat în conjuncție cu Soarele, da' degeaba. Lună nouă nu se-arată. Ceva s-a dereglat în ceasornicul Universului. Mă îngrijorează mişcarea Lunii…
MEŞTERUL: Aşa e. Am observat şi eu. Parcă merge în zig-zag…

BACIUL *(cu însufleţire):* **Şi-a pierdut atmosfera… Acum e pe punctul să-şi piardă şi viteza de rotaţie, şi traiectoria… Vai de capul ei! Mă tem că o să cadă…**
MEŞTERUL *(mai urcă două trepte, după care se opreşte, clătinând din cap):* **O fi sfârşitul lumii… Măcar să termin turnul. Dacă vedeţi că se-ngroaşe gluma la stână, veniţi în cer. Urcaţi pe rând, să nu-mi rupeţi scara…**
BACIUL *(căzut pe gânduri):* **Am veni noi, păcatele noastre. Dar n-avem cu cine lăsa mioarele…**
MEŞTERUL *(continuă să urce până la nivelul cortinei):* **Lăsaţi oile în plata Domnului. El este cel mai mare păstor…** *(Urcă mai sus şi iese din câmpul vizual al spectatorilor.)*
BACIUL *(tare):* **Crezi că încap acolo sus atâtea suflete?**
MEŞTERUL *(de sus):* **E loc berechet. De aia se zideşte turnul. Sufletele să poată urca la cer cu corpuri cu tot. Tot mai bine-mpreună…** *(Se aude, din ce în ce mai puternic, un uruit de motor de elicopter.)*
BACIUL *(tare):* **Nu te mai aud!**
MEŞTERUL: Poftim? *(Zgomotul e tot mai puternic.)*
BACIUL: Cade ceva?
MEŞERUL *(cu o voce slabă, îndepărtată):* **Trece o farfurie zburătoare…**
BACIUL *(enervat):* **E nenorocitul acela de Gârjoabă! Farfuria mă-si! Auzi ce zgomot face! Iar a rămas doar într-o bujie… Şi se mai laudă că are supersonică. Cine dracu i-o fi dat autorizaţie de survol?** *(Tare, cu mâna făcută pâlnie).* **Meştere! Când treci de nori, ia seama ce-i cu Luna! Ai auzit? (***Nu primeşte răspuns.)* **Meştereee!** *(Pauză. Baciul strigă mai tare.)* **Meştereeee!** *(Pentru sine.)* **E sprinten, bătrânul…** *(Către sală.)* **Aţi văzut ce uşor se poate ajunge în ceruri?** *(Răsfoieşte iar tratatul de astronomie, cu aerul unui mare savant.)*

Din fundul sălii se apropie de scenă argatul Samson. E destul de abătut, vizibil stânjenit de prezenţa spectatorilor. Poartă costum mocănesc, inclusiv chimir, dar în picioare are cizme de cauciuc. Pe cap, obişnuita căciulă ciobănească. Duce în spate o pereche de desagi doldora de produse. Merge încet, bătând în podea cu ciomagul la fiecare pas.

SAMSON *(uitându-se stingherit spre spectatori):* **Doamne, câtă lume!** *(Clatină nemulţumit din cap.)* **Şi când te gândeşti că-i zi de muncă… Şi când te gândeşti că fânul zace polog… N-are cine să-l întoarcă… N-are cine să-l adune…** *(Înaintează spre scenă, nemulţumit. Se uită cu reproş la spectatori.)* **Măi, oameni buni! Voi chiar n-aveţi treabă la voi acasă?** *(Urcă în scenă pe scăriţa din dreapta, mormăind indignat.)* **Poate că nu ştiţi să bateţi coasa. Dar de dat cu grebla, tot natul ştie…** *(Către Baci):* **Cumetre! Ce-i cu atâta lume la tine-n bătătură? Ai pus de nuntă?**
BACIUL *(cu tratatul deschis, în mână, privind peste ochelari, aspru):* **Lasă, bre, lumea-n pace! Nu-i treaba dumitale!…**
SAMSON *(arătând cu mâna spre sală):* **Păi, se uită la noi ca la urs…**
BACIUL *(arţăgos):* **Ei, şi ce? Avem ceva de ascuns? Lasă, bre, lumea să privească. Să se bucure, câtă vreme planeta se-nvârteşte…**
SAMSON *(râde zgomotos):* **He, he, he!**
BACIUL *(aspru):* **Nu râde! Mai bine arată ce-ai târguit…**
SAMSON *(pune desagii pe masă, după care îşi şterge faţa asudată cu o batistă, evident înflorată):* **Ce mai zăpuşeală!… La târg, năvală mare… Puhoi de oameni…**

BACIUL *(sever):* **Ai adus imprimanta?**
SAMSON *(calm):* **Adus… Da' să ştii, cumetre, că tare greu au reparat-o…** *(Scoate o imprimantă din desagi şi o pune pe masa cu calculatorul.)* **Cu imprimanta aista-i bai…**
BACIUL: Cât a costat?
SAMSON: Oi, oi, oi! Vai de capul meu! Mi-e şi frică să-ți spun…
BACIUL *(tensionat):* **Cât bre? Spune odată!**
SAMSON: Zece kile de telemea, plus un caş dulce!
BACIUL *(indignat):* **Ai înnebunit?**
SAMSON *(îşi şterge iar fața cu batista):* **Viața e scumpă la târg, cumetre. Bântuie inflația. Banul nu mai valorează doi bani. E plin de bani pe jos şi nimeni nu-i ridică. Brânza a devenit iar monedă națională…**
BACIUL *(verifică atent imprimanta):* **Foarte bine! Brânza face puterea unei națiuni! Nu în aur trebuie să aibă acoperire o monedă forte, ci în produse lactate. Laptele stă la baza Universului.**
SAMSON: Desigur! Soarele, cu întregul său harem de planete, locuieşte pe Calea Laptelui…
BACIUL *(intransigent):* **Lasă tu astronomia! Mai bine spune-mi ce mai e nou pe piață?**
SAMSON: Tot ce vrei şi ce-ți pofteşte inima, cumetre. Automate de muls oi, aparate antilup, cu ultrasunete, câini electronici, importați tocmai din Japonia…
BACIUL: Latră tare…
SAMSON: Destul de tare. Depinde de baterii… Aşa, cam la douăzeci de wați. Da' latră non-stop…
BACIUL: Aşa da! Buni câini! Nu ca Burcuş al nostru, care non-stop doarme. Tare bine ne-ar prinde şi nouă un câine electronic! Am semne clare că vine unu' să ne fure turma…
SAMSON: Turma noastră?
BACIUL D-apoi, a cui?
SAMSON: El singur şi noi doi? E mai ortoman?
BACIUL: Nu-i mai ortoman! E mai şmecher!
SAMSON: Oaia bucălaie ți-a spus?
BACIUL: Zbiară sărăcuța…
SAMSON *(alarmat):* **Aoleu!… Nu e de bine. Cine-i cu oile?**
BACIUL *(liniştit):* **Calculatorul… Ciobanul automat. Face treabă bună. Da' ar mai trebui şi un câine! Un câine electronic…**
SAMSON: Am putea cumpăra…
BACIUL: N-avem lichidități! Trebuie să încasăm o groază de bani de la Fabrica de jintiță…
SAMSON: Va fi foarte greu. S-a privatizat.
BACIUL: Cine-a cumpărat-o…
SAMSON: Cine altul decât alde Gârjoabă. Fermierul…
BACIUL *(sare furios):* **Ah, nu! E prea de tot. Nu se poate… De unde are ticălosul acesta atâția bani?**
SAMSON: Exportă urdă pe alte planete…
BACIUL Dă-l dracului cu urda lui. Ia scoate tu cărțile…
SAMSON *(scoate din desagi mai multe cărți, de grosimi considerabile):* **Doar pe astea le-am găsit. Am fost în cinci biblioteci.**

BACIUL *(selectează atent cărțile):* **Ți-am spus să nu mai iei cărți de zootehnie! E o ştiință fără viitor…** *(Alege o carte.)* **Asta da! Asta mă interesează!** *(Citeşte.)* **Originea Lunii…** *(Răsfoieşte cartea cu pasiune.)* **Ipoteza separării Lunii de Pământ… Ipoteza captării Lunii din spațiul cosmic… Nu văd noutăți…**
SAMSON *(pune celelalte cărți în bibliotecă):* **E un domeniu epuizat. Dacă vorbim de facerea Lunii, ipoteza acreției, adică a acumulării, e cea mai plauzibilă…**
BACIUL *(surprins, puțin invidios):* **Aiureli!… Baba Marghioala ți-a băgat prostiile astea-n cap!…**
SAMSON *(indignat):* **E cea mai justă teorie. Baba are dreptate…**
BACIUL *(irascibil):* **Nu mă enerva! Este clar că Luna s-a separat de Pământ acum patru miliarde de ani, când tu şi Baba Marghioala erați doar molecule de hidrogen sulfurat… Luna a plecat de pe Pământ şi, foarte curând, pe Pământ se va întoarce…** *(Se aude un tunet.)*
SAMSON *(fără să cedeze):* **Aberații… Parcă dumneata nu ştii că planul orbitei lunare diferă de planul ecuatorial terestru… Ce mama dracu'** *(Tunetele se apropie.)*
BACIUL *(ironic):* **O sfântă simplitate! Diferă, vezi bine că diferă. Axa Pământului nu e fixă. Execută mişcare de precesie… Descrie o suprafață conică…Deci, planul ecuatorial se schimbă. Nu-mi cita mie din teoria babei Marghioala, băi prostane!**
SAMSON *(furios):* **Prostan eşti tu!** *(Strânge ciomagul amenințător.)* **Nu râde de babă, că şi-a dat doctoratul înaintea ta, deşteptule! Să-ți intre bine sub pălărie… Luna şi Pământul s-au format simultan, dintr-un nor de particule, prin aglomerare…** *(Tunetele sunt tot mai puternice.)*
BACIUL: Nor de particule?… Fals… Empiric, total nefundamentat… Nor de particule… *(Un tunet puternic loveşte aproape.)* **Olelei! Se pune pe ploaie! Hai repede la fân… Muierea asta iar întârzie. Iar mucosul acela, a plecat după făină şi făină s-a făcut***… (Ia o furcă de pe perete.)*
SAMSON *(ia o greblă de lemn, căreia îi verifică dinții):* **Îți spun eu… Luna s-a format prin acumulare, dintr-un nor circumterestru***… (Tunetele se intensifică. Se aude iar, tot mai tare, uruitul unui motor de elicopter.)*
BACIUL *(grăbit, cu o invidie nemascată).* **Hai la fân! Lasă tu norii circumtereştri!** *(Priveşte spre cer.)* **I-auzi la alde Gârjoabă cum se mai fuduleşte pe sus, cu strachina lui supersonică. Ascultă, noi doi ne certăm, iar aista ne fură oile! Trăsnească-l bunu' Dumnezeu***!… (Cei doi ies din scenă cu uneltele în spate.)*
SAMSON *(din afara scenei, îndepărtându-se):* **Îți spun eu…Luna s-a format prin acreție, adică prin acumulare…**
BACIUL *(îndepărtându-se):* **Mişcă-te mai repede! Uite, a început să picure… Trebuie să acumulăm fânul!**

SCENA 3

Acelaşi decor. Afară plouă uniform. Tunetele sunt rare. În scenă se furişează Romică, privind atent în toate părţile. Când ajunge în centru, face un semn duios după care în scenă pătrunde, sfioasă şi plină de graţie, băciţa Ramona. Se apropie speriată de Romică. E îmbrăcată într-un superb port popular, cu maramă, catrinţe, opinci. Romică o strânge puternic în braţe.

RAMONA *(cu tandreţe):* **Kiss mi strong, my darling!**
ROMICĂ: O, yes! *(Se sărută cu foc.)*
RAMONA: Once again… Please!
ROMICĂ: Nu mai vorbi englezeşte… Tata ne-a interzis. La noi la stână, musai limba oficială… În cel mai rău caz, o limbă romanică. Noi suntem nepoţii lui Traian…
RAMONA *(veselă):* **Dar eu sunt nepoata lui Elvis Presley. Come hear, my love!** *(Cei doi se apropie şi execută un scurt dans modern, pe muzică interpretată de Presley.)*
ROMICĂ: O.K. my little cat! *(Fuge spre uşa de la intrarea în scenă, întinde braţele către Ramona.)* **Vino mândro la portiţă / Ca să-ţi dea neica guriţă / Şi-o floare de garofiţă…**
RAMONA *(fuge în partea opusă a scenei şi întinde braţele către Romică, plină de dragoste):* **Hai neicuţă în căruţă / Că te-aşteaptă-a ta mândruţă / Şi guriţă ca a mea / Nu mai are nimenea…**
ROMICĂ: Foaie verde de bujor/ Mândro, nu mai pot de dor…
RAMONA: Frunză verde arămie / Hai bădie / Sus la vie…
ROMICĂ *(nedumerit):* **La vie? Ce dracu' să facem la vie? Mai bine mergem la un motel…**
RAMONA: Oh, stupide dankey! *(Cei doi aleargă unul spre celălalt şi se îmbrăţişează, plini de pasiune.)*
ROMICĂ: Mândruţo!
RAMONA: Neicuţă! *(Cei doi execută un dans popular.)*
ROMICĂ *(dansează şi cântă):* **Frunzuliţă busuioc / Să batem pasul pe loc…**
RAMONA *(cântă şi dansează):* **Să batem pasul în doi / Şi-nainte şi-napoi / C-aşa-i jocul pe la noi…**
ROMICĂ *(cu pasiune):* **Şi-n pădure şi-n zăvoi / Să răsară usturoi…**
RAMONA: Vino bade să mă iei / De pe câmpul plin cu miei / hei, hei hei!…
ROMICĂ Hop, hop, hop!
RAMONA Uite-aşa! Uite-aşa!
ROMICĂ: Hop-şi-aşa! Hop şi-aşa! Hop şi-aşa! Hop, hop, hop! *(Către sală.)* **Doamnelor şi domnilor! Aţi urmărit un moment folcloric!**
RAMONA: My darling! Tare mi-eşti drag, bădie!
ROMICĂ: Te iubesc, mândruţo! Să mi spui când eşti singură-acasă. Vreau să vin în peţit…

RAMONA Ah! Tare-aş vrea să fiu a ta… *(Scoate o batistă în care îşi înăbuşă un început de plâns.)* **Dar tătuca nu mă lasă să mă mărit până nu-mi termin şcoala…**
ROMICĂ Unde studiezi?
RAMONA: La Universitatea de la Stâna din Vale…
ROMICĂ: Şcoală bună… *(Mândru.)* **Rectorul e prieten cu tata. Are oile la noi în pază…**
RAMONA: Ce bine… Poate îmi pui o vorbă bună. Am o restanță…
ROMICĂ: În ce an eşti?
RAMONA: Sunt în ultimul an la facultatea de berbecologie…
ROMICĂ: Aşadar, te pricepi la berbeci…
RAMONA: Mă pricep, iubitule. *(Cu o voce versată, sigură.)* **De ce crezi tu că, din marea turmă a bărbaților, te-am ales tocmai pe tine? Am văzut imediat că eşti de soi bun, săritor şi tare de cap!** *(Râde.)* **Te iubesc, Merinosule!**
ROMICĂ *(fericit):* **Ah, scumpa mea! E perfect. La toamnă termini facultatea, după care facem nunta… Până atunci fierbe vinul cel nou…**
RAMONA: Ți-am spus că am o restanță…
ROMICĂ: La ce?
RAMONA: La transhumanță…
ROMICĂ *(serios):* **Transhumanța e o ştiință grea…**
RAMONA: Foarte grea. Mai ales primăvara. Să mergi, cântând din fluier, cu atâtea oi pe autostradă…*(Pauză.)* **Din fericire, poporul nostru are o practică milenară**
ROMICĂ *(optimist):* **O restanță nu înseamnă nimic…**
RAMONA *(tulburată):* **Nu-i adevărat! Profesorii au devenit foarte pretențioşi. Înainte, cu un noatin şi o berbeniță cu brânză, rezolvai toată sesiunea. Astăzi, învățământul universitar a atins un nivel maxim de exigență. Profesorii cer valută…**
ROMICĂ *(revoltat):* **Valută? Societatea s-a depravat. E umilitor să ceri unei fete valută…**
RAMONA: Aşa zicea şi profesorul de transhumanță. Că e ruşinos să ceri de la o fată frumoasă valută.
ROMICĂ: Şi?
RAMONA: Şi mi-a cerut altceva…
ROMICĂ *(curios):* **Ce anume?**
RAMONA *(privind în jos):* **Mi-e ruşine să-ți spun…**
ROMICĂ *(după o pauză de gândire):* **Aoleu! Mai bine dă-i valută!…**
RAMONA: Păi de unde?…
ROMICĂ *(relaxat):* **Ei, să nu-mi spui că taică-tu n-are ceva dolari în cont! E primul din sat, cu farfurie zburătoare…**
RAMONA *(abătută):* **Vai de farfuria lui! E dator pe la toate băncile…**
ROMICĂ *(o consolează):* **Ei, lasă! Şi taică-meu e dator vândut. Dar nu-şi face probleme cu rambursarea. E optimist. A făcut calcule exacte. Spune că în curând Luna se va prăbuşi peste noi iar băncile se vor face una cu pământul…**
RAMONA: S-ar putea. Am citit într-un ziar că unele bănci au început de pe acum să se prăbuşească…
ROMICĂ: Păi vezi? Tata nu minte. Luna, nici n-a apucat să cadă şi tremură sistemul bancar…
RAMONA: Suntem o pereche potrivită. Părinții noştri sunt plini de datorii… *(Încurcată.)* **Dar, mai e ceva… Tata crapă când aude de neamul tău…**

ROMICĂ *(vesel):* **Ce coincidenţă! Tata plesneşte când aude de familia ta!**
RAMONA: Părinţii noştri au sentimente apropiate…
ROMICĂ: Într-adevăr suntem o pereche potrivită…
RAMONA: Nu e de glumă. Ura dintre cele două familii e seculară…
ROMICĂ *(mecanic):* **Ştiu toată povestea pe de rost. Drama a început acum o sută de ani, când vaca aristocratului Montague din Stâna din Deal a intrat în porumbul proaspăt prăşit al cavalerului Capulet de la Stâna din Vale. De-aici încolo, Shakespeare e mic copil… Cele două familii nobile au început să-şi fure oile, să-şi omoare câinii, să-şi cotonogească pisicile…**
RAMONA *(solemn):* **N-a fost numai atât. Au urmat pagini de vitejie, fapte de arme. S-au păruit prin cârciumi, s-au bătut pe la nunţi şi botezuri. S-au războit prin tribunale…** *(Îngrijorată):* **Ai mei, sigur nu vor fi de acord cu nunta noastră…**
ROMICĂ: Stai liniştită! Ai mei, nici atât!…
RAMONA: Bine, bine! Asta înseamnă, adio zestre!
ROMICĂ *(degajat):* **Te iubesc, mândruţo! Nu mă interesează partea materială.**
RAMONA: Ah, darling! Şi eu care credeam că pentru zestre…
ROMICĂ *(generos):* **Nu-mi trebuie nici o zestre de la taică-tu! Mă mulţumesc cu casa, căruţa, jumătate din turmă şi farfuria lui zburătoare…**
RAMONA *(surprinsă):* **Farfuria? Eşti nebun? N-a plătit decât prima rată… Nu ţi-o dă. Mai bine se omoară!**
ROMICĂ: Mare lucru! O farfurie zburătoare, la mâna doua. La ce-i mai trebuie? Oricum, Luna dă să cadă…
RAMONA *(neîncrezătoare):* **Eu nu cred povestea aceasta cu Luna…**
ROMICĂ: Nici eu nu cred, dar sigur o să cadă. Tata nu se-nşeală. Aşa arată calculatorul. Ca să nu mai vorbim de oaia bucălaie…
RAMONA *(tandră):* **Vrei mâna mea, bădie?**
ROMICĂ *(tandru şi hotărât):* **Mândruţo, nu numai mâna! Te vreau toată! Plus farfuria…**
RAMONA *(descumpănită):* **Ah, nu! Aşa rămânem necununaţi…**
ROMICĂ: Oricum, părinţii noştri nu ne dau încuviinţarea. Mai bine fugim împreună!
RAMONA: În lume?
ROMICĂ. Prea departe. Mergem la oraş. Am un văr, portar la „Hotel Paradis”. Ne rezolvă o cameră ieftină. E după sezon. Hotelul e gol…
RAMONA: Ah, ce romantic! Numai noi doi, singuri, în Paradis
ROMICĂ: Noi doi, plus cameristele.
RAMONA: Oricum, e romantic. Hai să fugim!
ROMICĂ *(după o pauză de gândire):* **De fapt, de ce să fugim? Avem autobuz, din oră în oră…**
RAMONA *(mirată):* **Autobuz?… Ce banal!** *(Visătoare):* **Aş fi preferat să fugim amândoi, călare pe un cal alb, cu coama în vânt!**
ROMICĂ *(gânditor):* **Caii sunt pe izlaz. Tot mai simplu e cu autobuzul…**
RAMONA *(nesigură):* **Scrie un bilet pentru familiile noastre. Un bilet de rămas bun…**
ROMICĂ *(hotărât):* **Ai dreptate. Să le mulţumim. Poate vor înţelege că din ura lor nemărginită s-a născut iubirea noastră fără de margini.** *(Scrie ceva pe un petic de hârtie.)* **Ei, bine! N-au decât să se urască, să se vâneze în continuare. Noi doi părăsim lumea lor. Păşim în lumea iubirii fără sfârşit. Plecăm în „Paradis”…** *(Pune biletul pe poliţa de lângă vatră.)*

RAMONA *(cu iubire):* **Neicuță!** *(Cântă):* **Ia-mă-n brațe să fugim / Şi veşnic să ne iubim…**
ROMICĂ *(o ia în brațe şi se îndreaptă spre ieşire, împleticindu-se):* **Mândra mea, aleasă floare / Dragostea-i povară mare…** *(Ies din scenă.)*
RAMONA *(din afara scenei):* **Dar guriță ca a mea / Nu mai are nimenea…/ Tra, la, la, la, la, la, la!**

SCENA 4

Acelaşi decor. Se aud tunete şi răpăitul unei ploi torenţiale de vară. În scenă intră, destul de plouate, Safta şi Baba Marghioala. Amândouă se scutură de apă. Baba Marghioala are o umbrelă neagră, bărbătească pe care, după ce o strânge, o foloseşte ca baston.

SAFTA *(scuturându-se de apă):* **Doamne, ce urgie. Parcă s-a spart cerul…**
MARGHIOALA *(îşi potriveşte umbrela):* **Da de unde! E numai o ploaie potrivită…**
SAFTA *(politicos):* **Măicuţă, mă rog de dumneata! Fă o vrajă şi opreşte ploaia, că ni se prăpădeşte tot fânul…**
MARGHIOALA *(cu fermitate):* **Cum să opresc ploaia, femeie, când abia am pornit-o. E o ploaie pe comandă… Toată dimineaţa am stat numai în rugăciune şi descântec…**
SAFTA *(intrigată):* **Cine a comandat ploaia?**
MARGHIOALA *(calmă):* **Nu pot să-ţi spun! E secret de serviciu. Omul a venit, a pus banul jos. Eu am făcut ce trebuia să fac şi, iată, acum plouă… Da să ştii că ploaia e legală. Am aici aprobarea consiliului local. E anunţată şi în ziare. De ce nu v-aţi adunat fânul?**
SAFTA *(încearcă să se dezvinovăţească):* **Sunt singură cu toată gospodăria pe cap. Băiatul mi-e plecat. Bărbatu-meu, tot cu ochii pe stele…** *(Cu mânie):* **Bănuiesc eu cine a cerut ploaia aceasta. Duşmanul nostru… Ştia că avem fân proaspăt cosit… Dare-ar Dumnezeu…**
MARGHIOALA *(autoritară):* **Nu huli, femeie! Şi nu mă ispiti, că nu-ţi spun. Garantez confidenţialitatea serviciilor prestate… Ţi-am zis. E doar o ploaie potrivită, adică o aversă, însoţită de descărcări electrice…**
SAFTA *(îngrijorată):* **Mai ţine mult?**
MARGHIOALA: E aproape gata… *(Se uită la ceasul de la mână.)* **Da, da… Timpul a expirat…** *(Scoate un telefon celular din traistă şi face la repezeală un număr.)* **Alo! Alo! Spirache? Mă auzi? Poţi să opreşti ploaia…** *(Pauză.)* **Cum? Ţi-a rămas apă pe stoc? Nu contează, Spirache! Mai plouăm noi şi altă dată…** *(Pauză.)* **Opreşte omule, ploaia! Pentru cât a plătit, am plouat destul! (***Închide telefonul, pe care îl introduce înapoi în traistă. Brusc, ploaia încetează.)* **Aşa! (***Către Safta.)* **Uite că ţi-am făcut pe plac!**
SAFTA *(supusă):* **Mulţumesc!**
MARGHIOALA: Pentru puţin! *(Răutăcioasă.)* **Acum poate vrei să dau drumul la un vânt cald dinspre miazăzi, să vă uscaţi voi hainele şi nutreţul!… Nici pomeneală! Altădată să vă strângeţi fânul din timp! Citiţi ziarele…**
SAFTA *(îngrijorată, tristă):* **Măicuţă! Am un alt foc la inimă… Băiatul meu a dat de necaz…**
MARGHIOALA *(mecanic):* **Îl ajut. Fac minuni pe loc. Deschid zodiile gratis. Aduc spor în casă şi în afaceri. Pun pe picioare orice firmă, chiar şi cu capital de stat… Lucrez numai cu magie albă, benefică, fără broaşte, ouă de şarpe, piedică de mort. Repar căsnicii distruse, prietenii stricate…**
SAFTA *(încurcată):* **Măicuţă, băiatul meu are…**

MARGHIOALA *(mecanic):* **Ştiu ce are! Ghicesc trecutul, prezentul şi viitorul în zodii ungureşti…** *(Scoate din traistă şi pune pe masă mai multe obiecte, obligatorii în dotarea oricărei vrăjitoare din România: o oglindă, o cruce, o oală mare de lut, câteva lumânări, nişte cărţi de ghicit pe care le împarte cu multă dexteritate.)* **Aoleu, sărăcuţul de el… Într-adevăr, a dat de necaz…**
SAFTA *(speriată):* **Măicuţă…**
MARGHIOALA *(cu impetuozitate):* **Taci, că-mi sperii duhurile cele bune! Abia le-am adunat. Îl vindec. Dă-mi un inel, da să fie din aur curat!…** *(Safta îşi scoate inelul din deget.)* **Aoleu, bietul băiat…** *(Clatină din cap, îngrijorată.)*
SAFTA *(îi întinde inelul):* **Ajută-l măicuţă…**
MARGHIOALA: Îl ajut. *(Îşi pune inelul pe deget.)* **Vindec orice boală nevindecabilă…** *(Împarte iar cărţile de ghicit.)* **Săracul… Aşa de tânăr şi suferă de impotenţă…**
SAFTA *(indignată):* **Dimpotrivă, băiatul meu vrea…**
MARGHIOALA *(în alertă):* **Sper că nu vrea viză pentru Germania!…**
SAFTA *(învinsă):* **Băiatul meu are…**
MARGHIOALA *(cu voce sigură):* **Taci! Ştiu ce are. A intrat în el argintul cel viu. I l-a băgat în corp o altă vrăjitoare… Îl rezolv, garantat, din prima şedinţă.** *(Îi întinde Saftei oala de lut.)* **Ia matale oala asta şi umple-o cu smântână de cea bună.** *(Tare.)* **Argintul viu se scoate uşor, femeie. Uite aici!** *(Arată spre traistă.)* **Am mătrăgună, piciorul cocoşului, apă neîncepută, boabe de soc. Îmi lipseşte doar oala cu smântână…**
SAFTA *(tare, pierzându-şi răbdarea):* **Măicuţă, băiatul meu vrea să se însoare!**
MARGHIOALA *(mirată):* **Ahaa! Are cununiile legate… De ce nu mi-ai spus de la început?** *(Trece crucea peste lumânări.)* **Gata! I le-am dezlegat…**
SAFTA *(pe un ton isteric):* **Băiatul meu vrea să se însoare cu fata duşmanului! Să nu cumva să-i dezlegi cununiile!…**
MARGHIOALA: Stai liniştită! *(Trece iar crucea peste lumânări.)* **Le-am legat la loc. I le-am ferecat cu şapte lacăte! Nici Dumnezeu nu le mai dezleagă!…**
SAFTA *(neîncrezătoare):* **E treabă sigură?**
MARGHIOALA *(clatină din cap):* **Fără smântână, nimic nu e sigur pe acest pământ…** *(Safta ia oala, se îndreaptă spre dulap, unde toarnă în ea, dintr-un putinei, smântână.)* **Smântâna este esenţa laptelui. De aceea se recomandă în orice problemă esenţială. Ajută mult la scoaterea argintului viu. Dar leagă bine şi cununiile.** *(Curioasă):* **Ia spune, cumătră, cu cine vrea să se însoare băiatul dumitale?**
SAFTA *(îşi pune mâinile în cap):* **Vai de cununiile lui! Auzi, dumneata! Cu fata lu' alde Gârjoabă…** *(Îi aduce oala de lut, plină cu smântână.)*
MARGHIOALA *(uimită):* **Aaa! Băciţa Ramona! De ce nu mi-ai spus de la început?** *(Introduce, cu grijă, oala în traistă, împreună cu celelalte ustensile ale magiei albe.)*
SAFTA: Credeam că şti din zodii…
MARGHIOALA *(cu satisfacţie):* **Ei, află cumătră că treaba e de două ori rezolvată… Ieri seară, la ei acasă, am legat şi cununiile Ramonei. He, he!**
SAFTA: De ce nu mi-ai spus?
MARGHIOALA *(serioasă):* **Nu pot, femeie. Gârjoabă mi-a cerut discreţie maximă.** *(Încet.)* **Tot el a comandat şi ploaia potrivită…**
SAFTA *(cu furie mocnită):* **Nenorocitul! Aleagă-s-ar praful şi pulberea…**
MARGHIOALA: Nu huli, cumătră! Şi ce ţi-am spus, să nu mai spui la nimeni… *(Încet.)* **E secret de serviciu!**

SAFTA: Măicuță, vraja dumitale îi va despărți pe cei doi tineri?…
MARGHIOALA *(veselă):* **Timp de douăsprezece luni, socotind de ieri seară! Acesta e termenul de garanție la orice vrajă obținută prin magie albă.** *(Se uită la inel.)* **Frumoasă bijuterie!… Inelul acesta rămâne la mine. Face parte din farmec**… *(Îşi pune traista în spate, pregătindu-se de plecare. Din culise se aud, din ce în ce mai clar, fragmente din conversația pe care Baciul o întreține cu Samson.)*
SAMSON: Norul protoplanetar era destul de omogen…
BACIUL: Da de unde ştii tu că era aşa de omogen…
SAMSON: E doar o ipoteză … *(Cei doi intră în scenă cu uneltele agricole în spate.)*
MARGHIOALA *(pe picior de plecare):* **Norul era foarte omogen. Ipoteza lui Samson e bună… Are bază ştiințifică…**
BACIUL *(disprețuitor):* **Nu, zău! Aşa ți-a ieşit dumitale în cărți de Tarot**
SAMSON *(către Marghioala):* **Mulțumesc, mătuşă!** *(Pune grebla în cuiul din perete.)* **Nu există dubii! Coagularea Lunii s-a făcut dintr-un condensat de temperatură înaltă…**
BACIUL: Poveşti de adormit profesori…
MARGHIOALA *(tare, cu seriozitate maximă):* **Acumularea Lunii a fost puternic influențată de prezența, în proximitatea sa, a unui corp director mai mare…**
SAFTA: Care nu putea fi decât Pământul…
SAMSON *(către Baci):* **Altfel, cum crezi dumneata că a părăsit Luna orbita circumsolară?**
BACIUL *(cade pe gânduri, sprijinit în furcă, cu fața spre sală):* **Speculații dialectice…** *(Uşor iritat):* **Vă spun, pentru ultima dată, cum a fost. Datorită instabilității în rotație a globului, s-a format o protuberanță a acestuia, în planul său ecuatorial. Aceasta s-a desprins, constituind Luna.** *(Către spectatori):* **No, spuneți, oameni buni! Cum vă explicați altfel groapa cea adâncă a Oceanului Pacific…**
SAMSON: Prostii!
MARGHIOALA *(îşi ia traista în spate şi se îndreaptă spre ieşire):* **Aiureli materialiste, Doamne iartă-mă!** *(Râzând):* **Măi, omule! Păi oceanele sunt mult mai tinere!… E la mintea cocoşului. Până şi Newton ştia acest lucru…**
BACIUL *(nervos, pune furca la locul ei):* **Te poftesc să taci! Să-ți intre bine-n cap! La mine la stână, asemenea erezii sunt interzise!**
MARGHIOALA *(cu o furie eruptivă):* **Să-ți fie ruşine! N-ai decât să cenzurezi oile şi dulăii dumitale, dar nu gândirea mea cosmogonică!** *(Indignată.)* **Ah, iată pentru cine am oprit eu ploaia…**
BACIUL *(ironic):* **Dumneata? Dumneata ai oprit ploaia?** *(Râde zgomotos):* **Ha, ha, ha! Să fim serioşi! Ploaia este în afara controlului uman. E un fenomen al naturii…**
MARGHIOALA: Aşa? Ia să-ți arăt eu dumneata un fenomen al naturii… *(Caută nervoasă prin traistă şi scoate telefonul mobil, pe care formează un număr. Baciul o priveşte râzând.)* **Alo! Alo! Spirache? Ce faci măi Spirache? Apă mai avem?** *(Pauză.)* **Foarte bine! Ia dă tu drumul la o ploaie torențială!** *(Pauză.)* **Nu, n-a plătit nimeni! Astăzi plouăm gratis.**
BACIUL *(se repede la telescop):* **N-are cum să plouă. E senin…**
SAFTA: Dacă plouă iar, fânul e compromis!
SAMSON *(clătinând din cap):* **Nu e bine… Baba Marghioala are har divin…**
MARGHIOALA *(continuă să vorbească la telefon):* **Alo, Spirache! Să nu faci economie de apă! E o ploaie promoțională. Sloboade fulgere şi trăsnete din belşug! Fă şi tu oleacă de reclamă…**

SAFTA *(speriată):* **Măicuță, îndură-te de noi!**
MARGHIOALA: Prea târziu! *(Închide telefonul şi îl introduce în traistă.)* **Comanda s-a-nchis! Eu trebuie să plec.**
SAFTA: Să chem un taxi?
MARGHIOALA: Lasă că merg pe jos. *(Ceva mai calmă):* **Am rămas fără mijloc de transport! Mi-au furat mătura dintr-o parcare… Voie bună!** *(Iese, destul de supărată, trântind uşa.)*
BACIUL: Călătorie sprâncenată!
SAFTA *(indignată):* **Ai supărat-o!**
SAMSON: Nu e bine… *(Se uită în sus.)* **Parcă picură…**
BACIUL: Iluzii optice… *(Se uită prin telescop.)* **E senin. Voi nu vedeți că baba s-a ramolit?** *(Râde.)* **Mă sperie ea pe mine cu Spirache al ei! He, he, he!**
SAFTA: Este o vrăjitoare bună…
BACIUL (aspru): Bună, ai! Văd că ți-a luat şi mințile, nu numai smântâna…
SAFTA: Este regina magiei albe. A eclipsat toate vrăjitoarele la simpozionul de la moară…
SAMSON: A apărut şi la televiziune… Crucea a primit-o de la Patriarhie…
BACIUL: Eu nu pricep cum puteți voi crede în magie. Sunteți oameni cu studii superioare… *(Pauză.)* **Trăim într-o lume a ştiințelor exacte. Toate lucrurile au explicații logice. Universul este cuib de armonie şi continuitate.** *(Arată spre bibliotecă.)* **Avem aici munții de argumente. Sclavagismul se trage din comuna primitivă, omul, din maimuță, Luna, fără nici o îndoială, din Pământ…**
SAFTA: Lasă tu poveştile! Marghioala l-a scăpat pe Romică de necazul cel mare…
BACIUL: Află că Romică n-a scăpat de necaz. Stați numai să se întoarcă el acasă! O să simtă cât cântăreşte palma mea de intelectual crescut la şcoala muncii… *(Se uită spre cer.)* **E senin… Se uscă bine fânul…** *(Priveşte prin telescop. Râde.)* **Ia să vedem noi ce mai face Spirache…** *(Pauză. Deodată răsună puternic un tunet, produs în apropiere.)*
SAFTA: Olelei!
SAMSON: Aoleu!
BACIUL *(calm, către sală):* **E o iluzie…** *(Continuă să privească prin telescop. Răsună al doilea trăsnet; ploaia începe să răpăie torențial.)*
SAFTA *(zdrobită):* **Plouă!** *(Deschide umbrele şi o pune deasupra calculatorului.)*
SAMSON: V-am spus eu!
BACIUL *(calm):* **Este senin. Din punct de vedere materialist, nu plouă. Aşadar, este o iluzie. Cel mult, o ploaie idealistă…** *(Către sală):* **Plouă cu iluzii…** *(Ploaia răpăie tot mai intens.)*
SAFTA: Şi fânul?
BACIUL: Ei, bine! Poate că şi fânul este o iluzie. *(Sare în picioare, furios.)* **Să vă ia dracu', cu baba voastră cu tot! Dialectica mamii ei! Dac-o mai prind pe-aici, îi rup picioarele…**
SAMSON: Şi fânul?
BACIUL: Nu mă interesează. Cerul este un fânaț imens, infinit. Ne luăm coasele şi ne ducem în cer… *(Arată spre scară.)* **Cosim iarbă albastră… Ce, credeți că n-o mănâncă oile?** *(Plouă torențial.)* **Hă, hă, hă!… La iarnă, pe zăpadă mănâncă orice…**
SAFTA *(plângând):* **Şi fânul?**
BACIUL *(se plimbă nervos):* **Fânul, fânul, fânul… Ah, mă sufocă universul vostru, dominat de furaje. Pentru voi soarele este o claie iar planetele, nişte**

căpițe Ei, bine, mai degrabă renunț la fân, decât la concepțiile mele materialiste… *(Ia ciomagul din colț şi se apropie amenințător de scară.)*
SAFTA *(surprinsă):* **Unde te duci?…**
BACIUL: Mă înalț. Dau o raită prin cer. Vreau să-i spun ceva lui Spirache, la urechea cea dreaptă... *(Urcă hotărât scara de lemn.)*
SAMSON *(îngrozit):* **Ce faci, cumetre?**
BACIUL (urcând scara): Spirache! Unde eşti mă Spirache? Paştele mă-ti…
SAFTA *(îşi pune mâinile în cap):* **Vai de mine, bărbate! Ridici brațul împotriva celor sfinte?…** *(Aleargă la icoană şi se închină.)*
BACIUL *(de sus):* **Cele sfinte sunt la mansardă! Nu urc atât de sus. Eu cu eşalonul doi am treabă…**
SAMSON: Ai grijă, cumetre…
BACIUL *(dispare deasupra orizontului cortinei):* **Aha! Aici erai… Ia vino tu mai aproape, mă' Spirache…** *(Se aud lovituri înfundate.)*
VOCEA LUI SPIRACHE: Nene, nu mai da…
BACIUL: De ce-ți bați tu joc de munca oamenilor cinstiți, mă Spirache? *(Se aud lovituri înfundate de ciomag.)*
VOCEA LUI SPIRACHE: Aoleu, nu mai da!… Iartă-mă nene! Nu-i vina mea. Sunt un biet maşinist, agățat de ştanga cerului… Am leafă mică… Fac ce-mi spune Regizorul… Păcatele mele… Nene, nu mai da!
BACIUL: Aşa! Ia să-ți stric eu ție toată instalația… *(De sus cad anumite obiecte, un lighean, un furtun făcut colac, un ibric, o stropitoare, o găleată. Brusc, ploaia încetează.)* **Aşa… Uite-aşa…** *(Pauză.)* **Ia te uită! Ce-i cu gheața asta din căldare?**
VOCEA LUI SPIRACHE: Grindină, nene! Avem şi comenzi de grindină…
BACIUL: Nenorociților! Ați fi în stare să dați cu grindină… Acum, mă, când via dă în rod? Dacă tot eşti măgar, ia să-ți lungesc eu ție urechile… *(Se aud lovituri înfundate.)*
VOCEA LUI SPIRACHE: Nu e vina mea, nene… Nu mai da, că te spun la sindicat…
BACIUL: Sindicat, ai spus? Care sindicat?
VOCEA LUI SPIRACHE: Al maşiniştilor… Eu sunt maşinist… Fac ce mi se spune…
BACIUL *(coboară scara):* **Aşa nu se poate!… Magie albă?… Râdeți de truda noastră, a țăranilor… Alergăm pe câmp, sub arşița verii… Iarna, tremurăm în vifor şi zloată… Noi, talpa țării, noi hrănim Omenirea cu lapte şi ouă… Şi voi? Ai grijă ce faci, mă Spirache… S-ar putea să mă întorc.**
VOCEA LUI SPIRACHE: Nene, eu fac ce mi se spune… Vorbeşte cu Regizorul…
BACIUL *(oprindu-se, aproape de baza scării):* **Regizorul? Unde-i Regizorul?** *(Se uită de jur împrejur.)*
VOCEA LUI SPIRACHE: Habar n-am! O fi în sală! Poate prin culise… Prin biroul directorului…
BACIUL: Regizorul! Pun eu mâna pe el! *(Coboară scara şi se îndreaptă spre centrul scenei, privind în sus.)* **Stau eu de vorbă şi cu baba Marghioala! Să vă prind numai că mai plouați până joia viitoare!**

SCENA 5

Acelaşi decor. Safta şi Samson strâng obiectele căzute, grămădindu-le într-un colț.

SAMSON: Furtunul acesta e bun pentru grădină…
SAFTA: Ligheanul e ca şi nou…
BACIUL: Toate aceste obiecte le adunați frumos şi le duceți la biserică. Sunt sfinte, pentru că au căzut din cer… *(Se uită la ceas.)* **Oare de ce întârzie Romică?**
SAFTA: Vine încet, săracul de el! Are cununiile legate…
SAMSON: I le-a legat baba Marghioala…
BACIUL *(indispus):* **Marghioala-n sus… Marghioala-n jos… Dar de oi, nimeni nu pomeneşte…** *(Sfătos):* **Ce neam de ciobani sunteți voi? Un păstor adevărat se gândeşte tot timpul la turma lui. Luați exemplu din cartea sfântă… Lazăr a fost un oier desăvârşit…**
SAFTA: De aceea a înviat din morți.
BACIUL: Da, da… Când Lazăr a înviat, toți se holbau la el, pentru că nu mai văzuseră aşa ceva. Bătrânul s-a ridicat în capul oaselor şi a întrebat: Unde mi-s oile?
SAMSON *(înviorat de curiozitate):* **Şi?**
BACIUL *(vioi):* **Să vedeți, încurcătură. Moştenitorii vânduseră turma. La drept vorbind, nimeni nu se aştepta ca Lazăr să învie…**
SAFTA: Şi?
BACIUL: I-au spus adevărul. Auzind Lazăr că a rămas fără oi a făcut un stop cardiac şi a murit la loc. De data aceasta, definitiv, ireversibil…
SAMSON: Fascinantă istorie. Turma, mai presus decât viața…
SAFTA: Vorba poetului: Acolo unde turmă nu e, nimic nu e…
BACIUL *(sever):* **Samsoane, unde mi-s oile?**
SAMSON *(militărește):* **Permiteți să raportez! Oile pasc pe câmpul vectorial principal, parcela cinci, direcția nord vest. Le păzeşte ciobanul electronic…**
BACIUL: Sigur?
SAFTA: Desigur!
BACIUL *(aspru):* **Femeie, lasă omul să răspundă! El are turma în primire…** *(Către Samson):* **Samsoane, eşti sigur?**
SAMSON *(ezită):* **Păstoritul electronic este un procedeu omologat de multă vreme, avizat de ministerul agriculturii. E mult mai sigur decât metodele tradiționale, dar…**
BACIUL *(apăsat):* **Dar? Vezi, cumetre, există acest dar, născut din îndoială. Electronica este şi ea făcută de mâna tremurândă a omului. Iar omul? Ce este omul? O bucată de humă gânditoare…**
SAMSON *(derutat):* **Păi…**
BACIUL *(profund):* **Singurul lucru sigur pe acest pământ este îndoiala…**
SAFTA: Frumos spus…
BACIUL: Luna este făurită de Dumnezeu. El a gândit acest ghem de materie pământeană, numit Lună…

SAMSON: Nu e chiar aşa…
BACIUL *(autoritar):* **Taci! Pui la îndoială prioritatea dualismului divinitate – materie? Iar îți vâjâie magia albă prin creier? Vrei să-ți fac o demonstrație ca lui Spirache?**
SAMSON: Păi…
BACIUL *(cu voce sigură):* **Nimic nu este sigur în Univers, dacă şi Luna, plămădită de mâna calificată a Domnului, tremură pe orbită. Ezită! Dă să cadă… În lumea aceasta relativă, singurul lucru absolut este absența absolutului…**
SAFTA *(torcând):* **Păi, da. Absolutul e relativ…**
BACIUL *(cu glas profetic):* **Samsoane, unde mi-s oile?**
SAMSON *(cuprins de îndoială se apropie de calculator):* **Stai să verific…** *(Manevrează, cu destulă dibăcie, calculatorul.)* **Na, că Romică l-a parolat!…** *(Către Safta):* **Ajută-mă, lele…**
SAFTA *(se apropie, cu furca în brâu):* **Cuplează, bre, programul de rezervă…**
BACIUL: Grăbeşte-te Samsoane… *(Scrutează cerul prin telescop.)*
SAFTA *(speriată):* **Bărbate, ai o premoniție?**
BACIUL: Mi se bate ochiul stâng. *(Pauză.)* **Doamne, ce agitație pe firmament!… Ursa Mică a tăbărât pe Ursa Mare… Văd o gaură neagră în Constelația Păstorului…** *(Către sală):* **Asta înseamnă lipsă în gestiune…** *(Resemnat.)* **Doamne, mi-am pierdut oile…**
SAMSON *(operează crispat comenzile calculatorului, asistat de Safta):* **Ia să vedem… Parcela patru, nimic… Parcela şase… goală… Parcela cinci…** *(Se ridică îngrozit):* **Dumnezeule mare!…**
SAFTA *(îngrozită, lasă furca jos):* **Vai, vai, vai!**
SAMSON *(se prăbuşeşte pe scaun):* **Parcela cinci e goală… Ne-am pierdut oile…** *(Se face linişte. Baciul se aşează copleşit de gânduri. Scoate de la chimir fluierul şi sloboade o doină de jale. Samson rămâne încremenit, pe scaun.)*
SAFTA *(boceşte):* **Doamne sfânt, oile mele / Cele mândre, cele grele…/ Doamne, toate rătăcesc / Pe islazul tău ceresc… / Mândra mea turmă de oi… / Ad-o, Doamne, înapoi…** *(Pauză.)*
BACIUL *(pune fluierul pe masă):* **Mda! Cerul mi-a oferit atâtea semne. Simțeam că nenorocirea pluteşte în aer. N-am putut face nimic, pentru a schimba destinul implacabil…** *(Învins):* **Sunt păstorul care şi-a pierdut oile…**
SAFTA *(continuă să bocească):* **Doamne, turma mea de oi / Ad-o, Doamne, înapoi…**
BACIUL *(cu reproş):* **Aşa! Voi le pierdeți, şi acum îl puneți pe Dumnezeu să le caute…** *(Scoate din fluier frânturi de cântece populare triste.)*
SAMSON *(sare de pe scaun):* **Păstrați-vă speranța! Le găsim! Lele, nu mai plânge… Avem tehnică de vârf!** *(Arată spre calculator.)* **Ia să accesăm programul de avarie…** *(Operează febril comenzile calculatorului. Safta îl urmăreşte, cuprinsă de deznădejde. Baciul, absent, continuă să scoată din fluier o muzică tristă.)* **Nu sunt în parcela cinci… Căutăm mai la nord… Nimic… La sud… nimic…**
SAFTA: Caută spre răsărit…
SAMSON: La răsărit, nimic…
SAFTA *(boceşte iar):* **Doamne sfânt, oile mele…**
BACIUL: Încearcă la vest…
SAMSON: La vest… Nimic
BACIUL *(se ridică şi se apropie de cei doi):* **Mai la vest…**

SAFTA: Doamne sfânt, oile mele…
SAMSON: Bun! Să căutăm mai la vest de vest… *(Către Safta):* **Lele, nu mai plânge! Avem tehnică de vârf… Ia, faceți linişte!… Parcă am semnal…** *(Fața i se umple de bucurie. Linişte. Se aude, destul de slab, behăitul unei turme de oi. Samson se ridică, în culmea fericirii):* **Uraaa! Le-am găsit… Le-am găsit… Ce ți-am spus eu, cumetre?**
BACIUL *(către Samson, cuprins de o bucurie prudentă):* **Amplifică semnalul!**
SAMSON *(operează o nouă comandă):* **Că bine zici!** *(Behăitul oilor se aude mult mai clar.)* **Uite, turma, bădie…**
SAFTA *(ştergându-şi lacrimile):* **Sigur e a noastră?…**
SAMSON: E a noastră, lele! *(Arată pe monitor.)* **Ce, nu cunoşti batalul?**
BACIUL *(înviorat):* **Localizează turma! Caută-i coordonatele! Trebuie să ştim exact unde sunt oile…**
SAMSON *(vesel):* **Unde să fie? Se vede clar… Sunt în trifoi, la alde Gârjoabă…**
BACIUL *(puternic afectat):* **Ah! Ce nenorocire! Nu se poate…**
SAMSON *(nepăsător):* **Ba se poate… Toate pasc, cu mare poftă.**
BACIUL: Şi oaia mea cea bucălaie?…
SAMSON: Paşte. Nu mai zbiară. Are gura plină de verdeață…
SAFTA: Şi câinii?
SAMSON: Pasc şi ei. *(Către Safta):* **Uite, lele, la Burcuş, cum roade trifoi! Ce mai câine!**
BACIUL *(alarmat):* **Eşti pe program de avarie! Dirijează turma înapoi pe parcela cinci! Teleghidează măgarii…**
SAMSON: Grea problemă…
BACIUL *(poruncitor):* **Reorientează, dom'le, măgarii spre est. Oile vor veni după ei… Mişcă-te!**
SAFTA *(resemnată):* **Repede! Până nu prinde de veste alde Gârjoabă…**
SAMSON *(neputincios):* **Am reorientat măgarii, dar degeaba. Sunt în Occident. Au ieşit din câmpul nostru electric. Nu mai răspund la comenzi…**
SAFTA: Aşa e! Cine ajunge în Occident, nu se mai întoarce!
BACIUL *(crispat):* **Amplifică impulsul!**
SAMSON *(operează prompt):* **Degeaba…**
SAFTA: Ce fac?
SAMSON: Stau cu spatele la noi. Dau din coadă…
BACIUL: Cuplează imediat câmpul de înaltă tensiune!
SAMSON *(speriat):* **Vrei să electrocutezi mândrețe de măgari?…**
BACIUL (fără speranță): **Ai dreptate. Măgarii au ieşit din sfera noastră de influență electrică. Nu mai pot fi dirijați decât prin metode clasice…**
SAFTA: Adică?
BACIUL: Adică să meargă unul dintre noi la ei, cu o bâtă groasă de alun, să le înmoaie spinările…
SAMSON: Prea târziu…
SAFTA: De ce?
SAMSON *(arată spre monitor):* **A venit Gârjoabă cu ciobanii lui. Au înconjurat turma…**
BACIUL: Şi câinii nu luptă?
SAMSON *(intrigat):* **Se gudură. Câinii au trădat. I-a cumpărat cu o dărabă de mămăligă…**
BACIUL *(resemnat):* **Ehei! Dacă aveam un câine electronic…**

SCENA 6

Aceleaşi personaje, acelaşi decor. Scena este cuprinsă de o nelinişte apăsătoare. Safta se roagă în fața icoanei, Baciul răsfoieşte Codul Penal. Samson se agită în centru.

SAMSON: Nu putem sta cu mâinile în sân. Ne-au furat mioarele…
BACIUL *(răsfoieşte Codul Penal):* **După Codul Penal nu se poate numi furt. E doar o sechestrare. Cum oile noastre au personalitate juridică, infracțiunea se numeşte sechestrare de persoane…**
SAMSON: Trebuie să ne mişcăm. Eliberăm turma! Punem mâna pe arme! *(Smulge hotărât ciomagul din colț.)* **Veniți cu mine! Mergem peste chiabur… Să-i facem cioburi farfuria zburătoare…**
BACIUL: Uşurel! Legea e de partea lui. Oile noastre au năvălit în trifoiul său. I-au tulburat posesia, I-au violat proprietatea… Răspunderea ne aparține…
SAFTA: Atunci, ce facem?
SAMSON: Mergem la bătaie! Nu mi-e frică de el! Iau cu mine ciomagul... Iau şi brişca…
SAFTA: Vrei să-l omori?
SAMSON: Ferească Sfântu'! Vreau numai să-l conving, adică să-l tai oleacă, pe la burtă! Ciobăneşte… *(Către Baci):* **Cumetre, hai cu mine!**
BACIUL *(serios):* **Nu putem acționa în forță… Legea e lege…**
SAMSON: Bine, bine, ceva trebuie să facem. Totul stagnează. E periculoasă această lipsă de acțiune. Opinia publică, bădie… *(Arată spre sală.)* **Toată lumea stă cu ochii pe noi… Aşteaptă un final dinamic… O găselniță genială. Nişte capete sparte…**
SPECTATORUL 1 *(în picioare):* **Are dreptate, Samson! Vorbe multe, acțiune puțină. Dacă ştiam, rămâneam acasă. Aveam box, la televizor…** *(Spectatorul 1 ia loc. Baciul scoate iar fluierul de la chimir şi se apropie de marginea scenei, privind spre spectatori. Sloboade un început de doină, de o tristețe sfâşietoare.)*
SPECTATORUL 2 *(în picioare):* **Aşa e! Faceți ceva spectaculos, dacă tot ați chemat lumea la spectacol…***(Spectatorul 2 ia loc.)*
SPECTATORUL 3 *(vorbeşte stând pe scaun):* **Seamănă cu balada Miorița. Ciobanii cei lacomi i-au luat oile, iar el, prostul, cântă din fluier…**
BACIUL *(către sală):* **Oameni buni! Din găurile acestei bucăți de prun însuflețit răzbat secole de înțelepciune populară… Nu puteți să…**
SPECTATORUL 4 *(în picioare):* **Te resemnezi aşa uşor, în fața nedreptății? Aceasta să fie înțelepciunea poporului?** *(Spectatorul 4 ia loc.)*
SPECTATORUL 1 : Luptă-te, domnule! E turma dumitale! Ți-e frică de ei? De parveniții tranziției?
SPECTATORUL 2: Nu-ți fie frică! Suntem alături de dumneata! Trăiască reforma agrară! Să se facă dreptate… *(Baciul se întoarce, copleşit de gânduri, la telescopul său.)*
BACIUL: Dreptatea? Unde oare s-ar putea afla? Am căutat-o zadarnic, şi cu telescopul, şi cu microscopul…

SAFTA: Nu e bine! Acțiunea a deraiat.
SAMSON *(panicat):* **Alunecăm spre politic, spre social. Altul era mesajul…**
BACIUL *(tulburat):* **Aşa se întâmplă când se bagă orăşenii în treburile satului…**
SAMSON: Au dreptate. Acțiunea se stinge. Seamănă cu un foc pe care nu pui lemne…
SAFTA *(uitându-se spre ceaunul din vatră):* **De ce să pui lemne dacă nu ai făină?**
SPECTATORUL 3 *(în picioare):* **Iar începeți cu mămăliga?**
SPECTATORUL 4 *(în picioare):* **Mişcați-vă mai repede!**
SPECTATORUL 1 *(în picioare):* **Nu vă jucați cu nervii mulțimii!**
SPECTATORUL 2 *(în picioare):* **Rezolvă-ți, omule, treaba cu ovinele!**
BACIUL *(nervos, către Spectatorul 2):* **Ce treabă ai dumneata cu ovinele mele?** *(Spectatorii iau loc, cu excepția Spectatorului 3.)*
SPECTATORUL 3: Uşor, tataie! Aici e vorba de tăria caracterului. De simțul proprietății şi de alte sentimente naționale. Trebuie să te bați! Nu-ți dai seama că ai devenit simbol al neamului? *(Spectatorul 3 ia loc.)*
SAMSON *(derutat):* **Cumetre, nu te certa cu ei. Sunt periculoşi. E sala plină…**
BACIUL *(înțepat):* **Ce dacă-s mulți? Să-şi vadă de-ale lor! Orăşeni! Îi cunosc eu! Vin la țară să se bronzeze sau să cumpere ieftin miei…** *(Tare, arătând spre sală.)* **Ăştia au făcut legea fondului funciar…**
SAFTA: Taci, că te-aud! Ai puțină răbdare. Suntem aproape de punctul culminant…
BACIUL: Faceți linişte! La punctul culminant cade ceva din cer…
SAMSON: Luna?
SAFTA: Ferească Dumnezeu!
BACIUL: Linişte!
SPECTATORUL 3: Cade pe dracu'!
BACIUL *(către Spectatorul 3):* **Termină, dom'le! Vrei să cobor la dumneata!**
SPECTATORUL 3 *(indignat):* **Mă ameninți? Doamne, cine m-a pus să cumpăr bilet la prostia asta!**
SPECTATORUL 2: Autorul e nebun…
SAMSON: Şi ce dacă e nebun.
SAFTA: E dreptul lui…
BACIUL *(răcneşte):* **Linişte! Linişte! Nenorociților! E punct culminant! Trebuie să cadă…**
SAFTA: Luna?
SAMSON: Cade pe dracu'…
Baciul izbeşte puternic cu ciomagul în masă. Urmează câteva secunde de linişte totală. Freamătul din sală încetează. Personajele din scenă privesc spre cer. Se aude, tot mai puternic, zgomotul sincopat al unui motor de elicopter.

BACIUL *(vesel):* **Cade!**
SAMSON *(satisfăcut):* **Cade!**
SAFTA: Cade Gârjoabă! *(Cu satisfacție):* **Dumnezeu nu doarme!** *(Zgomotul sincopat al motorului e tot mai puternic.)*
SAMSON *(cuprins de nelinişte):* **Mi se pare mie sau cade prea încet…**
BACIUL *(îngrijorat):* **Ai dreptate! Ar trebui să cadă mai repede…**
SAMSON: O farfurie supersonică adevărată ar trebui să cadă cu o viteză mai mare decât cea a sunetului.
SAFTA *(cu răutate):* **Mama lui de bandit! Cade la noi în strungă…**
SAMSON: O să ne rupă gardul de nuiele…

BACIUL: Dacă o să cadă aşa încet cade degeaba! *(Zgomotul motorului devine regulat.)*
SAFTA: S-a răzgândit. Nu mai cade!
SAMSON: Cade, dar blând. Aterizează! *(Banda sonoră reproduce sunetul specific aterizării unui elicopter. În culise se aud voci.)*
VOCEA 1: Coboară, bă, mai repede!
VOCEA 2: Hai peste ei!
VOCEA 3: Îi punem la plată!
VOCEA 4 *(feminină):* **Mai repede!**

În scenă pătrund, destul de furioşi, Gârjoabă, Maria şi cei trei ciobani, cu bâtele în mâini. Toți au costume populare, cu excepția lui Gârjoabă care are un costum combinat, alcătuit din pantofi, ițari largi maramureşeni, cămaşă ungurenească pe sub geaca de blugi, pălărie americană de cow-boy. Gârjoabă poartă cu el o geantă diplomat. Cei trei ciobani au costume de căluşari.)

GÂRJOABĂ *(cu furie bine stăpânită):* **Am venit să dai socoteală…**
BACIUL *(calm):* **Stai aşa! Intri într-o stână străină şi nu spui bună ziua?**
GÂRJOABĂ *(strângând ciomagul):* **Bună ziua! Am venit să dai socoteală!**
BACIUL *(îşi ia ciomagul):* **Bună ziua…**
MARIA: Oile dumneata ne-au prăpădit trifoiul. Trebuie să…
BACIUL *(relaxat):* **Alde Gârjoabă! La dumneata-n ogradă cântă găina?**
GÂRJOABA *(către Maria):* **Taci, fa! Ce-ți-am spus, când eram pe sus? Vorbesc eu? Tu taci!** *(Către Baci):* **Oile dumitale ne-au prăpădit trifoiul. Trebuie să plăteşti paguba…**
BACIUL: Unde-i turma?
MARIA: E la oborul de gloabă! Unde să fie…
GÂRJOABĂ: Taci, fa! *(Către Baci):* **Turma e la oborul de gloabă…**
SAFTA *(revoltată):* **La oborul ruşinii, ai? Exact ca acum a sută de ani! Istoria nu v-a învățat nimic! N-aveți inimă! Oameni de sat…**
SAMSON: Mai scapă câte o vită pe pământul altuia. Aşa-i la țară…
GÂRJOABĂ *(înțelegător):* **O vită, treacă meargă. Înțelegem. Dar nu o turmă întreagă…**
BACIUL: Bine, alde Gârjoabă! Spui că turma mea ți-a adus pagubă…
MARIA: Mare pagubă…
GÂRJOABĂ: Taci, fa! *(Către Baci):* **Pagubă mare…**
BACIUL: Ce vrei în schimb?
GÂRJOABĂ *(fără ezitare):* **Vreau oaia dumneata cea bucălaie!**
BACIUL: Nemernicule! (Strânge ciomagul.)
GÂRJOABĂ: Uşurel! *(Ciobanii lui Gârjoabă încep, în trei, să joace Călulşul, agitând bâtele.)*
SAMSON *(ia ciomagul):* **Oaia bucălaie e năzdrăvană…**
SAFTA: E un simbol național…
MARIA: Va sta la noi la stână…
BACIUL *(hotărât):* **Niciodată!**
SAFTA *(către sală):* **Auzi la ea, neruşinata! Vrea să ne ia simbolul!**
MARIA: Neruşinată eşti tu! Halal băciță! Ce caută, fă, simbolul tău în trifoiul meu? Ia spune!
SAFTA: Hai sictir! Mă faci de ocară la mine-n casă?
MARIA *(cu dispreț):* **Asta-i casă?**

SAFTA: E casă! E casă de oameni cinstiți, de cărturari…
Noi nu suntem traficanți de urdă…
MARIA *(ofensată):* **Ahaaa! De asta-mi eşti? Lele, lele, pui de lele… Bine! Nu mai vreau oaia dumitale bucălaie! He, he, he, he! N-ai decât s-o dai lui fiu-tău mireasă!**
SAFTA: Aşa, deci?
MARIA: Ca taxă de gloabă vă luăm altceva! *(Se uită cu ochi lacomi împrejur. Privirea i se opreşte asupra calculatorului.)* **Vă luăm ciobanul electronic!** *(Se apropie hotărâtă de calculator. Safta se interpune. Bărbații urmăresc scena destul de calmi, cu o vădită curiozitate.)*
SAFTA: Înapoi, scorpie! *(Safta îşi înfige mâinile în părul Mariei.)*
MARIA *(țipă):* **Aoleu! Ajutor, bărbate. Nu mă lăsa…**
GÂRJOABĂ: Fa, ți-am spus să taci! *(Se apropie de cele două femei şi încearcă să le despartă.)*
SAMSON *(ia ciomagul şi se îndreaptă spre Gârjoabă):* **Ce faci, alde Gârjoabă? Dai în lelea?** *(Ridică ciomagul asupra lui Gârjoabă.)*
GÂRJOABĂ *(ridică ciomagul, în apărare):* **Stai blând, bădie!** *(Cei doi se luptă, lovindu-şi ciomegele. Safta şi Maria continuă să rămână încleştate în luptă.)*
BACIUL *(îşi ia ciomagul, înaintând amenințător):* **Aaaa! Vreți bătaie la mine-n bătătură?** *(Se apropie de Gârjoabă, care este în plin duel cu Samson. Ciobanii lui Gârjoabă continuă să joace Căluşul, agitând bâtele foarte veseli, fără să intervină. Gârjoabă se apără cu măiestrie, dovedindu-se un bun cunoscător al artelor marțiale. La primul schimb de lovituri, Baciul scapă ciomagul.)*
SAMSON *(către Baci):* **Văd că te-au dezarmat. Cheamă poliția! Să vină repede poliția călare… Ne răzbesc!**
BACIUL *(către sală):* **Poliție? Mai poate oare legea să triumfe? Nici măcar Codul Penal nu e imparțial! Îi părtineşte pe cei drepți**… *(Ia Codul Penal de pe masă şi se apropie de cei doi. În acel moment Gârjoabă scapă ciomagul, ca urmare a unei lovituri venite din partea lui Samson. Baciul profită de moment şi îl loveşte pe Gârjoabă în cap cu Codul Penal. Acesta cade ca fulgerat.)*
MARIA: Criminalule! Mi-ai omorât bărbatul! *(Abandonează lupta cu Safta, fuge spre Gârjoabă, aplecându-se asupra lui):* **L-ai omorât…**
BACIUL *(ridică triumfător Codul Penal deasupra capului):* **Victorie! Legea a triumfat! Nu există armă mai puternică decât Legea!** *(Safta se apropie de Gârjoabă, îngrijoratră.)*
SAMSON: Dura lex, sed lex!
SAFTA *(conciliantă, către Maria):* **Nu mai țipa, fată! Mi-a spus mie dascălul! De carte n-a murit nimeni!**
MARIA *(cuprinsă de setea răzbunării, către cei trei Ciobani care continuă să joace):* **Frumos din partea voastră! Patronul vostru moare asasinat şi voi țopăiți ca apucații…** *(Tare):* **Vreau răzbunare! Altfel, cu mâna mea vă rup contractele de muncă!**
(Cei trei Ciobani se îndreaptă dansând spre Baci şi spre Samson, îi trântesc la pământ, lovind cu ciomegele-n jurul lor, în ritmul muzicii.)
SAFTA *(strigă speriată):* **Săriți! Săriți, oameni buni! Săriți că-i omoară!** *(Cele patru Personaje pornesc spre scenă.)*
SPECTATORUL 1: Nu! Aşa nu se poate! Acesta nu mai este dans popular! Halal coregrafie! Ori Căluş, ori Bătută… *(Se îndreaptă spre scenă, urcând scărița din dreapta.)*

SPECTATORUL 2: Opriți-i! Nu este echitabil! Trei contra doi! *(Urcă în fugă pe scenă pe scărița din stânga.)*
SPECTATORUL 3: E prea mult! Le-ați luat oile! Acum vreți să le luați viața? *(Urcă pe scenă pe partea dreaptă.)*
SPECTATORUL 4 *(urcă pe scenă pe partea stângă):* **Gârjoabă simulează. Lovitura n-a fost grea. Eu sunt medic…** *(Se apleacă asupra lui Gârjoabă. Ceilalți spectatori îi imobilizează pe Ciobanii căluşari. Aceştia continuă să-şi mişte picioarele în ritmul muzicii.)* **Ia să-i luăm pulsul. E bun.** *(Scoate un flacon cu medicamente, pe care îl trece pe la nasul lui Gârjoabă. Acesta îşi revine treptat. Se ridică în capul oaselor.)* **Aşa, domnule Gârjoabă!** *(Scoate din buzunar un tub cu medicamente.)* **Ține doctoriile astea. Iei câte şapte pe zi, câte una înainte de fiecare masă…**
GÂRJOABĂ *(ia doctoriile buimac, se ridică greu în picioare):* **Eu…** *(Vrea să continue dar, în modul cel mai evident, nu-şi poate aminti replica):* **Eu…** *(Se uită abătut spre cuşca sufleorului.)* **Eu…**
SUFLEORUL (*din cuşcă, în surdină):* **Eu vreau doar să cădem la învoială…**
GÂRJOABĂ: Eu… *(Se uită disperat spre Sufleor.)*
SPECTATORUL 4: Amnezie… Are nevoie de lecitină.
SUFLERUL *(din cuşcă, tare):* **Eu vreau doar să cădem la învoială…**
GÂRJOABĂ: Eu…
SPECTATORUL 3: A uitat replica…
SPECTATORUL 2: Se întâmplă şi pe scene mai mari… *(Toată lumea priveşte cu îngrijorare spre Gârjoabă, a cărui lipsă de memorie blochează acțiunea.)*
GÂRJOABĂ: Eu, paragraful patru, aliniatul cinci…
SUFLEORUL *(foarte panicat, iese din cuşcă şi vine aproape de Gârjoabă):* **Extraordinar!** *(Îi arată acestuia textul):* **Eu vreau numai să…**
GÂRJOABĂ *(priveşte absent textul):* **Eu, paragraful doi, aliniatul unu…**
BACIUL *(mirat profund):* **Ce chestie! Vorbeşte ca un avocat.** *(Către sală):* **Ce repede i-a intrat în cap Codul Penal!**
SUFLEORUL *(disperat):* **Doamne, ce încăpățânare! Şi când te gândeşti că e actor profesionist… Să mai încerc o dată!** *(Tare, către Gârjoabă):* **Eu vreau numai…**
GÂRJOABĂ: Paragraful cinci, paragraful opt…
SUFLEORUL *(îşi frânge mâinile):* **Totul este ratat! Ce pot să fac eu, un biet sufleor…**
GÂRJOABĂ *(îşi frânge mâinile):* **Totul este ratat! Ce pot să fac eu…**
SUFLEORUL *(speriat):* **Nu! Pentru numele lui Dumnezeu…** *(Privind spre culise):* **Domnule Regizor! Domnule Regizor!** *(Intră grăbit Regizorul, îmbrăcat ca un orăşan)*
REGIZORUL *(speriat):* **Ce se petrece aici? O, Doamne, ce drăcovnie!…**
SUFLEORUL *(arată spre personaje):* **S-au răzvrătit! Nu mai respectă textul original…**
TOATE PERSONAJELE *(în cor):* **S-au răzvrătit! Nu mai respectă textul original…**
REGIZORUL *(tare, cu autoritate):* **Terminați cu glumele! Vă credeți la repetiție? Nu vă place textul? Dar ce, credeți că mie-mi place? Gata! Încă o poznă şi, adio prime!** *(Către Sufleor):* **Dumneata aici?**
SUFLEORUL: Iertați-mă, trebuia să intervin. Acțiunea scăpase de sub control… De regulă jucăm cu sala aproape goală. Azi, spectatorii au invadat scena…
REGIZORUL: E vina autorului! Se joacă iresponsabil cu asemenea conflicte incendiare…
SUFLEORUL: De ce ați ales această piesă?

REGIZORUL: Nu-i treaba dumneata! Înapoi în cuşcă! *(Sufleorul se retrage supus în cuşca lui.)* **Am ales piesa aceasta pentru că n-am avut de ales. Relații mari, pe la județ! Am primit telefoane peste telefoane…** *(Către cei patru Spectatori):* **Domnilor, în primul rând vreau să vă mulțumesc şi să vă rog să luați loc. Poftiți în sală! Vă rog eu frumos… Spiritele s-au încins… Autorul a gestionat periculos conflictul de interese… E un începător… Nu mai pupă el scenă!** *(Spectatorii se retrag în tăcere, coboară scărițele şi se aşază pe scaunele lor.)* **Ce subiect! Cum s-a mai complicat totul! Şi părea o piesă atât de cuminte.** *(Către cei trei Ciobani căluşari):* **Ei, căluşarii tatii, ce tot țopăiți? Aşa prevede textul? Ia să vedem...** *(Se uită în text.)* **Voi nu aveți replici. Gata! V-ați zbenguit destul! Afară! Trebuie să simplific acțiunea. S-a ramificat ca toți dracii…Autorul e nebun. A umplut scena cu ciobani. Acesta e teatru, nu saivan de I.A.S.-eu! Afară! Afarăăă!** *(Îi împinge pe ciobani afară. Aceştia părăsesc scena dansând Căluşul. Regizorul se adereseaază lui Samson.)* **Samsoane! Tu ce învârți pe-aici?** *(Se uită iar pe text.)* **Gata! Ți-ai făcut norma! Mai ai câteva replici, neesențiale, de umplutură. Merge şi fără tine!**
SAMSON: Bine, dar mămăliga nu-i fiartă!
REGIZORUL *(dictatorial):* **Fără comentarii! Ieşi afară! Tu complici acțiunea. Ai întruna obiecții peste obiecții. Afară! Uită de mămăligă! Du-te la bufet şi cumpără-ți un hot dog! Poți să bei şi o bere! Ai cuvântul meu că nu te sancționez!** *(Samson iese, profund dezamăgit.)* **Aşa! Acum e mai bine…**
BACIUL *(politicos):* **Domnu' Regizor, să-mi fie cu iertare, dar nu e bine…**
REGIZORUL: Dumneata ce mai vrei?
BACIUL: Nu e bine. Mi l-ați luat pe Samson? Să fie el sănătos! Oi nu mai am… N-avea rost să-i plătesc simbria... Deşi, între noi fie vorba, era un personaj principal…
REGIZORUL *(impacientat):* **Omule, ținem spectacolul în loc! Criticii sunt cu ochii pe noi! O să vedeți voi mâine, cronici, prin ziare! Spune repede! Ce vrei?**
BACIUL: Vreau să-l dați afară şi pe Spirache. De la el a pornit totul! El a încurcat ploile. El a deturnat acțiunea…
REGIZORUL: Ah, câte pretenții! *(Tare):* **Spiracheee!**
VOCEA LUI SPIRACHE *(de undeva de sus):* **Da, şefu' să trăiți!**
REGIZORUL: Spirache, eşti liber astăzi. Ia-ți geanta şi du-te acasă!
VOCEA LUI SPIRACHE: Şi cortina? Cine trage cortina?
REGIZORUL: Cortina o trag eu, dacă nu ai nimic împotrivă…
VOCEA LUI SPIRACHE: Am înțeles, să trăiți! *(Se aud paşi grăbiți în partea superioară a scenei, deasupra orizontului cortinei.)*
REGIZORUL *(către Gârjoabă):* **Şi tu, tovarăşul Gârjoabă? Tu de ce faci pe prostul? Ai de spus o replică banală. Toată această piesă este o banalitate!** *(Se uită iar pe text.)* **Bagă bine la cap această frază stupidă: „Eu vreau să cădem la învoială…"**
GÂRJOABĂ: Eu, paragraful doi…
REGIZORUL: Nu fii dobitoc! *(Nervos.)* **Lasă-le dracului de paragrafe! Te-a lovit în cap Codul Penal? Nostim, nimic de zis… Dar nu abuza de această găselniță!** *(Amenințător):* **Tu chiar vrei să-ți pun în brațe cartea de muncă?**
GÂRJOABĂ *(docil):* **Eu vreau… numai…să cădem…**
REGIZORUL: Perfect! Vezi că poți! Ne-am învoit… Aşteaptă numai să ies din scenă… *(Părăseşte scena în fugă.)* **Gata! Dă-i drumul!** *(În scenă rămân doar Baciul, Safta, Maria şi Gârjoabă, care reiau acțiunea în maniera teatrului clasic.)*
GÂRJOABĂ *(cu seninătate):* **Eu vreau numai să cădem la învoială!**

SAFTA *(cu o falsă încântare):* **În sfârşit! Da greu te-ai mai hotărât! Vrei să ne-mpăcăm?**
MARIA: După ce i-ați spart capul…
BACIUL: Îmi cer scuze. Am dat cu Legea, nu cu parul…
SAFTA *(neîncrezătoare):* **Care vă este învoiala?**
GÂRJOABĂ: E simplă! Noi vă dăm oile, voi ne dați fata înapoi…
SAFTA *(uimită):* **Pe băcița Ramona?…**
GÂRJOABĂ: E un schimb avantajos. O sută de oi cu lapte pentru o singură oaie blondă, rătăcită…
BACIUL: Fata nu-i la noi!
MARIA *(cu mânie):* **Minți, codoş bătrân! Ştim de la vrăjitoare! E cu Romică al dumneata... Unde i-ați ascuns? În podul grajdului, ai? Ah, vânători de zestre!…**
SAFTA: Te poftesc să vorbeşti frumos! Nu ne trebuie nici fata, nici zestrea voastră… Romică a plecat de dimineață, singur, să cumpere făină…
GÂRJOABĂ: Interesant! Ramona a plecat de dimineață, tot singură, să vândă făină…
BACIUL*(foarte gânditor):* **Ceva s-a întâmplat…**
SAFTA *(îngrijorată brusc):* **Doamne! Copilul meu! A plecat… De prea mult timp lipseşte***…(Se apropie de vatră.)* **Focul s-a stins în vatră…** *(Safta dă cu ochii de biletul lăsat de cei doi tineri. Îl ia şi îl citeşte cu atenție.)*
MARIA *(îngrijorată):* **Cu fata mea s-a întâmplat ceva…**
GÂRJOABĂ: S-a întâmplat ceva…
SAFTA *(citeşte biletul, cuprinsă de o spaimă în creştere):* **Ah, Fecioară preacurată!...**
BACIUL *(încordat):* **Ce e?**
GÂRJOABĂ *(neliniştit):* **Vorbeşte, femeie!**
SAFTA *(în hohote de plâns isteric):* **Romică!… Iată ce scrie Romică!…** *(Citeşte, cuprinsă de disperare):* **Ura voastră… a întunecat frumusețea acestei lumi. Noi doi ne iubim, sincer şi curat, precum îndrăgostiții din Verona… Ei bine, ne-am hotărât să părăsim această lume. Am ales frumusețea eternă din Paradis…** *(Îşi duce mâna stângă la inimă):* **Semnează: Ramona şi Romică…** *(Lasă biletul din mână.)* **Ah, copilul meu! S-a prăpădit, aşa de tânăr…**
MARIA *(prinde să bocească):* **Fetița mea… Au, fetița mea!**
GÂRJOABĂ: Taci, fa!
BACIUL: Ce v-a apucat?
SAFTA *(disperată):* **Tu nu pricepi ce scrie aici? Au părăsit această lume! Adică, sunt pe lumea cealaltă. În Paradis…** *(Continuă să bocească):* **Aoleu copiii, mei!**
MARIA *(cu răutate):* **Pardon! Fiecare să-şi bocească copilul ei!** *(Cu glas jalnic):* **Aoleu, fetița mea!**
GÂRJOABĂ: Taci, fa! Ce te-a apucat?
MARIA: Nu înțelegi? Copiii noştri!… Pardon! Copila noastră a plecat pe lumea cealaltă…
GÂRJOABĂ: Prostii! Eu nu cred… Şi făina? A plecat de-acasă cu un bănicior de făină… Unde-i făina?
SAFTA *(are o adevărată erupție isterică):* **Ah! Asta numai datorită acestei scări blestemate!** *(Se apropie hotărâtă de scară.)* **Înălțarea la cer a devenit o provocare… S-a banalizat… Legătură materială între Creator şi Creație…**
Asta vă lipsea vouă la stână? Iată rezultatul!… Toți mucoşii, toți neisprăviții îşi iau catrafusele şi, țuşti, în Paradis… Nu mai există nici o selecție. Ai curaj şi oleacă de tupeu? Gata! Eşti în Rai… Ehei! Bunică-mea, fie iertată, ca să ajungă

acolo, a ținut toate posturile! Ah, scara aceasta blestemată! *(Prinde scara cu mâinile şi o zgâlțâie din toate puterile.)*
MARIA *(se apropie de scară):* **Copiii noştri! Scara le-a ademenit paşii… Vai de tinerețea lor!** *(Ambele femei zgâlțâie scara.)* **Scară afurisită…**
SAFTA *(boceşte):* **Copiii noştri!…**
MARIA *(boceşte):* **Copiii noştri!…**

Baciul şi Gârjoabă poartă discret o discuție, pe un subiect foarte grav. Femeile continuă să se tânguie, zgâlțâind scara tot mai puternic. Se aude cum pârâie materialul lemnos. De sus, de la mare, înălțime răzbate vocea Meşterului, cu profunde reverberații cosmice.

VOCEA MEŞTERULUI: Măăă! Care scutură scara?
SAFTA *(trage de scară şi boceşte):* **Copiii mei!… Aoleu, copiii mei!…**
VOCEA MEŞTERULUI: Ați înnebunit? Rupeți scara! Se clatină întreaga investiție… *(Se aude clar zgomotul produs de ruperea unor scânduri de brad, undeva la mare altitudine.)*
MARIA *(boceşte agățată de scară):* **Copiii mei!… Copiii mei!…**
VOCEA MEŞTERULUI *(cu autoritate):* **Astâmpărați-vă odată! Abia am rezemat grinda de cer… Babe tâmpite!**
SAFTA şi MARIA *(scutură scara cu ferocitate):* **Copiii noştri! Copiii noştri!…** *(Se aude o trosnitură de grindă de strejar.)*
VOCEA MEŞTERULUI *(cuprins de panică):* **Ah!… Să vă ia dracu' de nebune…**

Femeile dau drumul la scară şi se îmbrățişează, frânte de durere. Cu toate acestea, scara oscilează, cu o periodicitate de câteva secunde. De sus se aud, din când în când, trosniturile unei structuri din lemn, suprasolicitate. Cei doi bărbați continuă să discute, cu fețe posomorâte. E o atmosferă gravă, deprimantă. În scenă intră, sfioşi şi speriați cei doi îndrăgostiți, Ramona şi Romică, ținându-se de mână.

SAFTA *(fază de bucurie supremă):* **Copiii! Au venit! Slavă cerului!** *(Se repede şi îl îmbrățişează cu dragoste pe Romică.)*
MARIA *(în culmea fericirii):* **Copiii noştri! S-au întors! Mulțumesc, Doamne milostiv!** *(Îşi strânge în brațe fiica.)*

Dragostea maternă şi bucuria femeilor îi sufocă pe cei doi tineri, care continuă să se țină de mână. Bărbați se apropie şi ei, cu fețe voioase.

GÂRJOABĂ: Ştiam eu că vin…
BACIUL: Fiți bineveniți… *(Tânăra pereche este foarte mirată de primirea făcută, nesperat de caldă.)*
SAFTA: Doamne, ce sperietură am tras! Stați jos! Stați jos, copii! Desigur, sunteți obosiți! *(Toată lumea se aşează pe scaunele joase, în jurul mesei rotunde.)*
MARIA: Povestiți-ne cum a fost…
RAMONA: Minunat!…
BACIUL: Ați locuit chiar în Paradis?
ROMICĂ: Da, tată. În camera douăzeci…
GÂRJOABĂ *(îngrijorat):* **Amândoi într-o cameră?**
RAMONA: Erau şi camere de o persoană, dar mult mai scumpe…
MARIA: Sper că n-ați păcătuit…

SAFTA *(către Maria):* **Unde să păcătuiască, soro? În Paradis?**
BACIUL *(sfătos):* **Lăsați-i să povestească! Îngeri ați văzut?**
ROMICĂ *(tot mai îndrăzneț):* **Tată! Am văzut nişte femei de o frumusețe îngerească… Era plin barul de noapte…**
GARJOABĂ: Bar de noapte în Paradis?
RAMONA *(entuziasmată):* **Tăicuță! Au şi bar de noapte şi bar de zi. Aşa că te poți distra întruna…**
ROMICĂ: Ce să vă mai spun! E o minunăție! Raiul pe pământ…
SAFTA: Pe bunica ați văzut-o? Ea, săraca, e acolo de zece ani…
ROMICĂ *(mirat):* **Bunica? Ce să caute acolo bunica, Doamne iartă-mă!**
SAFTA: Ce te miri, băiete? Bunică-ta, fie iertată, a trăit ca o sfântă…
RAMONA: N-am văzut-o. Era lume puțină… Sfârşit de sezon…
ROMICĂ *(nedumerit):* **Poate a fost cazată la alt hotel…**
GÂRJOABĂ: Ne bucură mult sosirea voastră… O întrebare, totuşi, mă frământă… Dacă e atât de frumos acolo, de ce v-ați întors?
SAFTA: Asta-i bună! Li s-a făcut dor de casă, de părinți…
BACIUL: Ați fost cumva izgoniți din Paradis? Au mai fost asemenea cazuri… *(Se aud trosnituri ale structurii de lemn.)*
MARIA: Bunăoară, Adam şi Eva…
RAMONA: Nu ne-a izgonit nimeni! Am plecat de bunăvoie…
ROMICĂ: Nu mai aveam bani… Dacă nu plecam, sigur ne izgoneau cei de la recepție…
GÂRJOABĂ: Şi-acum, ce-aveți de gând să faceți?
RAMONA: Ştiind că aveți nevoie de happy end la povestea aceasta…
ROMICĂ *(o întrerupe pe Ramona, continuând fraza începută de aceasta):* **… ne-am hotărât să ne căsătorim!**
SAFTA *(sceptică):* **Nu se poate, măi copii! Păi, aveți cununiile legate…**
ROMICĂ *(fâstâcit):* **Le-am dezlegat, mămucă…**
MĂRIE *(surprinsă):* **Unde?**
RAMONA *(roşind, cu privirea plecată):* **În camera douăzeci…**
SAFTA *(neîncrezătoare):* **Imposibil! Vraja este garantată timp de douăsprezece luni!**
ROMICĂ: În Paradis, totul este posibil!
BACIUL *(profund):* **Măi copii! Căsătoria voastră nu e o treabă cuminte. Familiile noastre sunt în conflict de o sută de ani. Cearta noastră a devenit tradiție populară. Povestea ei circulă pe cale orală şi acoperă o zonă folclorică întinsă… Căsătoria voastră încalcă tradiția. Lumea o să creadă că ne-am împăcat. Tot satul va râde de noi…**
GÂRJOABĂ: Şi eu sunt împotrivă! Ne puneți într-o situație penibilă… Dacă ne împăcăm, lumea va spune că suntem total neserioşi…
RAMONA *(către Romică):* **Ți-am spus eu că nu vor fi de acord!** *(Izbucneşte în plâns.)* **Nu trebuia să ne întoarcem…**
ROMICĂ *(hotărât):* **Nu vreți să ne căsătorim? Nu-i nimic! Plecăm înapoi. Ne întoarcem în Paradis!… Dar nu oricum… Avem nevoie de bani lichizi…** *(Către Baci):* **Vreau partea mea de moştenire…**
BACIUL: Serios?
RAMONA *(către Gârjoabă):* **Eu vreau farfuria ta zburătoare!**
GÂRJOABĂ *(indignat):* **Exclus! La ce-ți trebuie?**
RAMONA *(îndrăzneață):* **Vrem să zburăm cu ea! M-am săturat să merg cu autobuzul…**

GÂRJOABĂ: Şi eu? Om de afaceri? Vrei să umblu pe jos?…
RAMONA: Ei, lasă că-ți rămâne căruța!…
ROMICĂ *(categoric):* **Nu vreți să ne-ajutați? Să fiți sănătoşi! Ne vom descurca singuri… Ne întoarcem de unde am venit…**
RAMONA: Mă voi angaja dansatoare la barul de noapte…
MARIA: Poftim?
ROMICĂ: Ne descurcăm! Îmi găsesc eu de lucru! Mai fac un şmen, un poker, mai plasez un drog…
SAFTA: Droguri în Paradis?
BACIUL *(grav):* **Foarte probabil… Însăşi ideea de Paradis este un drog. Însoțeşte Omenirea de mii de ani şi o face să viseze frumos…**
ROMICĂ *(hotărât):* **Gata! Plecăm!** *(Ia o pereche de desagi în care introduce, nervos, anumite obiecte de îmbrăcăminte.)* **N-are rost să mai povestim. Voi nu vreți să înțelegeți… Cibernetica a ajuns şi în ieslea vacilor… Satul întreg a devenit un robot electronic... Dar feudalismul v-a rămas în sânge…** *(Îşi pune desagii pe umăr. De sus răzbat iar trosniturile structurii de lemn.)* **Hai, Ramona!**
RAMONA *(îl ia pe Romică de mână):* **Rămâneți sănătoşi…** *(Cei doi tineri dau să plece.)*
SAFTA *(cuprinsă de panică):* **Măi copii! Unde vreți voi să plecați?**
ROMICĂ *(trist):* **Nu ştiu exact, mămucă… N-avem o adresă precisă. Spre Paradis! În lume… În lumea cealaltă…**
SAFTA: Nu! Să n-aud de lumea cealaltă! Doamne păzeşte! *(Iese în fața tinerilor şi îi îmbrățişează.)* **Nu vă las să plecați…**
ROMICĂ: Mămucă! Am hotărât… Plecăm!
SAFTA: Plecați? Ei, bine! În cazul acesta merg cu voi! Merg cu voi pe lumea cealaltă! *(Tinerii sunt încurcați de această propunere.)*
MARIA: Cumătra are dreptate! Are rost să trăim pe această lume fără copii?… Merg şi eu cu ei, pe lumea cealaltă… La camera douăzeci… Nu contează lumea… Important e să fim împreună…
ROMICĂ *(nemulțumit):* **Noi doi, plus două soacre în aceeaşi cameră. Halal Paradis!**
BACIUL: Dacă e să fim împreună, mai bine să rămânem toți la stână…
ROMICĂ *(cu privirea plină de speranțe):* **Să înțeleg că ne dai binecuvântarea, tată?**
BACIUL: Cred că este lucrul cel mai înțelept cu putință…
ROMICĂ *(fericit):* **Mulțumesc, scumpul meu părinte!** *(Ramona şi Romică se apropie şi, radiind de fericire, sărută mâna Baciului. Cele două femei se felicită şi se îmbrățişează.)*
GÂRJOABĂ *(hotărât):* **Eu nu sunt de acord!**
SAFTA: Păi de ce?
GÂRJOABĂ: Uite-aşa!
MARIA: Măi bărbate!
GÂRJOABĂ: Taci, fa! Te-ai dat cu duşmanii? O sută de ani de istorie…
RAMONA *(cu glas rugător):* **Tată!…**
GÂRJOABĂ: Nu vreau şi gata!
RAMONA *(către sală, plângând):* **Oameni buni! Ce să fac? Să-i spun oare adevărul cel crud?** *(Încet, cu glas versat.)* **Dacă află că sunt în luna patra, face infarct…**
SPECTATORUL 1: Spune-i adevărul!
SPECTATORUL 2: Inutil! E de o încăpățânare morbidă…

SPECTATORUL 3: Regizorul! Vorbeşte cu Regizorul, duduie…
RAMONA *(fața i se luminează):* **Regizorul! Aveți dreptate! Regizorul!** *(Revine alergând în mijlocul scenei.)* **Domnule Regizor! Domnule Regizor!** *(Intră Regizorul.)*
REGIZORUL *(prompt, nemulțumit):* **Ce dracu' mai vreți!**
RAMONA *(îmbrățişând Regizorul):* **Domnule Regizor… Tata… Tata nu e de acord cu nunta noastră…**
REGIZORUL *(intrigat):* **Ce, încă nu v-ați cununat?**
RAMONA *(suspinând):* **Tata nu vrea…**
GÂRJOABĂ *(hotărât):* **Nu vreau şi gata!**
REGIZORUL *(se apropie de Gârjoabă, cu textul în mână):* **Ascultă, Gârjoabă, de ce eşti cretin!** *(Se uită la ceas.)* **La ora aceasta, conform textului, tu trebuia să fii deja bunic! De ce frânezi acțiunea… Te crezi deştept, ai?**
GÂRJOABĂ: Nu vreau s-o dau! E fata mea!
REGIZORUL: Fata este a ta, Gârjoabă… Putem admite că fata este ta! *(Tare.)* **Dar spectacolul e al meu!** *(Furios.)* **Acesta e teatru interactiv, mocofane! Te crezi la căminul cultural?…**
GÂRJOABĂ: Nu vreau s-o mărit!
REGIZORUL *(categoric):* **Tu faci ce-ți spun eu!… De aceea te-ai făcut actor… De aceea te plăteşte Consiliul Județean…**
GÂRJOABĂ: O fată am… N-o dau după oricine!
BACIUL: Măi, cumetre…
REGIZORUL Linişte! Acum vorbesc eu… *(Blând):* **Ascultă, domnule Gârjoabă! Ai mare noroc că eşti personaj principal! Altfel erai demult afară. Înțelegi dumneata acest cuvânt magic: Afară. Afară! Afarăăă!** *(Gârjoabă dă să iasă din scenă. Regizorul îl opreşte.)* **Nu, nu! Nu pleci nicăieri! Mai întâi, termină-ți treaba!** *(Se aude, foarte puternic, trosnetul structurii de lemn din partea superioară a scenei.)* **Îmi trebuie un final optimist. Nimic altceva. Soluția e simplă. Lasă fata să se mărite… N-o mai lungiți. Chiar vrei să nască pe scenă?**
GÂRJOABĂ *(cedează):* **Bine! Le dau fata, cu o condiție…**
REGIZORUL: Ahaa! Prin urmare, negociem… Ce vrei în schimb? Un rol important în piesa următoare? Hamlet? Harpagon? Ifigenia în Taurida? Ascultă-aici! În veci nu mai pupi tu roluri principale… Te trec la corp – ansamblu… Vei duce tăvi, vei aduce câte-un pahar cu apă, vei deschide şi închide uşi până faci anii de pensie… Negociem, aşadar… Ia spune, domnule actor, ce vrei în schimb?
GÂRJOABĂ *(cu umilință, aproape plângând):* **Vreau să nu se atingă de farfuria mea zburătoare…**
ROMICĂ *(prompt):* **Farfuria face parte din zestre…**
REGIZORUL: Gura, mucosule! Dacă vrei farfurie, pune mâna şi munceşte! Gârjoabă are dreptate… Câtă vreme eu sunt regizor nu se va atinge nimeni de farfuria lui … Clar?
GÂRJOABĂ *(către Regizor, cu recunoştință):* **Vă mulțumesc… Mâine vă trimit un caş dulce…**
BACIUL *(către Regizor):* **Nu beți o cană de vinars?**
REGIZORUL *(exigent):* **Terminați cu prostiile! Nu mai vreau acțiuni paralele. Aveți zece minute pentru final, după care vă luați cojoacele şi ciuberele, vă puneți întreg calabalâcul pe măgari, şi la drum… Mai găsiți voi şi alte teatre… Vedeți-vă de transhumanța voastră… Trebuie să eliberați scena. Peste o oră aici se va juca o piesă adevărată…** *(Se uită la ceas.)* **Oricum, spectacolul e**

compromis… *(Îşi dă o palmă peste frunte. Către sală):* **Cine dracu' m-a pus să abordez teme pastorale?… Un univers eminamente ovin! Totul miroase a piei neargăsite… Pe ce pui mâna, behăie!** *(Regizorul iese furios.)*
RAMONA: Tată, binecuvântezi căsnicia noastră?
GÂRJOABĂ: Da! Fie ca Domnul să vă dea copii şi bani mulţi… *(Are loc o scenă a bucuriei, în care personajele se felicită şi se îmbrăţişează, care cum apucă. Gârjoabă continuă cu glas solemn):* **Totodată, declar închis conflictul dintre cele două familii, vechi de peste un secol…** *(Persoanele aflate în scenă aplaudă. Gârjoabă scoate Biblia din geanta diplomat.)* **Ostilităţile dintre noi încetează. Pentru a întări acest legământ, mă jur în faţa voastră cu mâna pe cartea sfântă a Bibliei…** *(Aplauze. Baciul se apropie de Gârjoabă.)*
BACIUL *(uimit, cu ochii pe Biblie):* **Să mă ia dracu! S-a jurat pe Biblia mea!** *(Pauză.)* **N-am mai văzut atâta evlavie şi atâta nesimţire…**
ROMICĂ: Tată, încetează! De-acum încolo va fi Biblia noastră…
GÂRJOABĂ *(către Baci):* **Cumetre, îţi restitui această carte, ca dovadă a faptului că, în sfârşit, am înţeles-o…** *(Îi întinde Biblia.)*
BACIUL *(primeşte Biblia):* **Dumnezeu să ne aibă în pază. El este Marele Păstor iar noi, oile lui. Oile Domnului…** *(Cei doi bărbaţi îşi dau mâna.)*
ROMICĂ *(vesel):* **Şi uite aşa s-a mai încheiat un război de o sută de ani… Hai să ne bucurăm…** *(Cântă):* **Foaie verde, trei vlăstare / Hai să-ncingem hora mare…** *(Se aude o muzică foarte veselă. Începe hora.)* **Tată, joacă dumneata înainte…** *(Pocnind din degete.)* **Uite-aşa! Uite-aşa!**

Baciul devine foarte vesel, pune cartea în bibliotecă, după care intră în horă, pe care o conduce, urmat de Romică, Ramona, Safta, Maria şi Gârjoabă. Structura de lemn trosneşte înfricoşător.

BACIUL *(învârtind hora):* **Foaie verde iasomie / Sus opinca, măi Mărie!**
GÂRJOABĂ *(ţine urma):* **Hop, hop, hop şi-aşa!**
SAFTA: Nuntă, măăă!
RAMONA: Uite-aşa! Uite-aşa!
ROMICĂ: Şi iar verde de trifoi / Drag îmi e cioban la oi!
MARIA: Bineee!

Hora continuă să se învârtă, ca formă de bucurie supremă. Deodată, sunetele produse de structura de lemn suprasolicitată devin dominante, acoperind muzica. Dansatorii încremenesc. Se aude clar, tot mai puternic zgomotul prăbuşirii unei construcţii înalte. Lumina tremură. Scara de lemn vibrează şi cade în afara scenei. Urmează un moment de linişte relativă. Dansatorii nu mişcă. Se aud, tot mai rar, bufniturile unor fragmente care, în cădere, lovesc pământul.

SAFTA *(speriată):* **Luna! A căzut Luna!**
MARIA: Luna de pe cer! *(Baciul aleargă la telescop, prin care scrutează cerul.)*
SAFTA *(mândră):* **A avut dreptate bărbatul meu! De când tot spune el că va să cadă…**
MARIA: Oierii adevăraţi nu se-nşeală…
GÂRJOABĂ: Taci, fa! *(Se aud gemetele Meşterului.)* **Credeţi că Luna geme?**
BACIUL: Luna e la locul ei! Încă n-a căzut. Turnul s-a prăvălit… Scara …
SAFTA: Olelei! Meşterul, săracul!… O fi murit, strivit de scara Nemuririi… *(Gemetele sunt tot mai apropiate. În scenă intră Meşterul, sprijinit de Regizor.)*

MEŞTERUL: Dumnezeule, ce nenorocire!…
REGIZORUL: Linişteşte-te! E doar o entorsă!
MEŞTERUL *(profund îngrijorat):* **Nu e vorba de mine, ci de lucrare… S-a prăpădit turnul…**
REGIZORUL: Ce-ai crezut? Că poți tu să faci Babilonul, de unul singur, din câteva surcele… Lozinci… Babilonia salvează România!
MEŞTERUL *(trist):* **Eram atât de aproape…**
REGIZORUL: Turnul s-a prăbuşit pentru că nu a avut o bază socială suficient de solidă. N-ai decât să încerci în altă piesă. În altă generație. Mai ştii? Poate cu un autor mai inspirat…
BACIUL: Bine, dar scara spre Nemurire…
REGIZORUL: S-a prăbuşit! Gata cu scara! Gata cu Nemurirea! *(Se aude, în plan îndepărtat, behăitul unei turme de oi.)*
GÂRJOABĂ: Şi noi? Noi cum vom ajunge în ceruri?
REGIZORUL: Simplu! Prin forța imaginației. Aşa se procedează de mii de ani. Fantezia e cel mai ieftin mijloc de transportat suflete…
ROMICĂ: Dar corpurile?
REGIZORUL: Corpurile rămân la vestiar, adică pe pământ! *(Se uită nervos la ceas.)* **Ia vedeți-vă voi de nunta voastră!** *(Se uită pe text.)* **Reluați hora!**
SAFTA *(docilă):* **Nuntă, măăă!**
BACIUL *(reia hora, jucând înainte):* **Foaie verde avrămească…**
ROMICĂ: Ia uitați ce mai mireasă… *(Hora se întinde. Din dreapta intră Samson, din stânga, cei trei Ciobani Căluşari. Toți se prind în horă.)*
SAFTA: Hei, hei, hei!
MARIA: Hop, hop, hop*! (Cei patru Spectatori urcă pe scenă şi se prind în horă. Behăitul turmei de oi este tot mai aproape. Măgarii rag.)*
SAFTA: Foaie verde de răchită / Trece luna pe orbită…
BACIUL: Foaie verde de trei paie / Oaia mea cea bucălaie… *(Se aude puternic behăitul unei oi, care ar putea fi chiar oaia bucălaie. Meşterul intră în horă, şchiopătând uşor.)*
RAMONA: Horă mare!
MARIA: Peste haturi şi răzoare!…
REGIZORUL: Aşa, aşa! Totul trebuie să rimeze…
GÂRJOABĂ: Cine-n sat la noi mai are / Farfurie zburătoare?…
MEŞTERUL *(joacă şchiopătând):* **Lună, mândra mea crăiasă / Dă-mi o scară de mătase…**
ROMICĂ: Hei, hei, hei!
REGIZORUL: Aşa! Toată lumea se simte bine. Oamenii sunt fericiți! Turma-i sătulă… *(Se uită în text.)* **Acum, dacă e să ne luăm după text, urmează scena cu mulsul oilor.** *(Se aude tot timpul behăitul turmei.)* **Ce idee stupidă! Oi! Oi pe scenă!** *(Se loveşte cu palma peste frunte.)* **Înnebunesc! Sărim peste aceasta.** *(Aruncă textul.)* **Gata! S-a terminat! Cortina!**
SAFTA: Uite-aşa! Uite-aşa!
ROMICĂ: Foaie verde de covor / Nu-i popor / Fără folclor!
REGIZORUL *(trage cortina, în ritmul muzicii):* **Hop, hop, hop! Hop şi-aşa! Hop şi-aşa! Hop, hop, hop!** *(Scena este complet acoperită. Hora încetează. Se aude doar muzica, din ce în ce mai slabă şi behăitul oilor. Câinii latră. Măgarii rag. Totul din ce în ce mai estompat. Linişte.)*

SFÂRŞIT